

LJUSTEKNIKENS GRUNDER

DEL TOLV

OM DEN GODA STATEN

Innehåll: 12.1 Inledning. SJÄTTE ROTRASEN: 12.2 Sjätte rotrasens framväxt. 12.3 Äktenskap och familjebildning i sjätte rotrasen. 12.4 Död och återfödelse i sjätte rotrasen. DEN GODA STATEN: 12.5 Den nödvändiga urskillningen rörande statens idé. 12.6 Tolv kännetecken på den goda staten. 12.7 Den goda statens begrepp. 12.8 Förutsättningar för den goda statens förverkligande. 12.9 Studiegruppen, skolan och den goda staten. 12.10 Vattumannens lagepok med fjärde och sjunde strålarnas välde. 12.11 Ledaren. 12.12 Ägande i den goda staten. 12.13 Arbete i den goda staten. 12.14 Lag och rätt i den goda staten. 12.15 Uppfostran och undervisning i den goda staten. 12.16 Religion i den goda staten. 12.17 Den goda statens tre klasser. 12.18 Först mentaljag kan bli medborgare i den goda staten. 12.19 Den goda statens matematiska framställning. 12.20 Den hemliga symbolens kollektiva form är grundningsplatsen för den goda staten. 12.21 Språket i den goda staten. 12.22 Eteriseringen och den goda staten. 12.23 Den goda statens förhållande till andra stater. 12.24 Proselyterna. 12.25 De storas närvaro i den goda staten. 12.26 De storas närvaro i mänskligheten utom den goda staten. 12.27 Allmänandans dygder. 12.28 Förberedelser i nutiden för de nya raserna och den goda staten. 12.29 Den erforderliga pionjärandan. 12.30 Alice A. Baileys misstag att avråda från intresse för de framtida raserna. 12.31 Gör ej propaganda för den goda staten inför de omogna! 12.32 Tolv regler för dem som vill förbereda sig för den goda staten.

12.1 Inledning

¹Denna tolfte del av *Ljusteknikens grunder* avhandlar särskilt sådant, som har ett närmare samband med viljebladet i kausalcentrets fjärde eller innersta bladkrets: förverkligandet, i synnerhet förverkligandet av de delar av planetregeringens plan för medvetenhetsutvecklingen, vari mänskligheten kan delta.

²Denna sista del handlar om den goda staten, men avser icke så mycket att lämna detaljerad information om denna som att diskutera de allmänna principer och lagar som styr denna, den framtida sjätte rotrasens kollektiva levnadsform. Därvid är avsikten även att undanröja missuppfattningar och felbegrepp, som kan förekomma hos de studerande.

SJÄTTE ROTRASEN

12.2 Sjätte rotrasens framväxt

¹I enlighet med den allmänna planen kommer sjätte rotrasen att skapas ur femte rotrasens sjätte underraser. Sjätte underrasen utgör koncentrationen av det bästa hos femte rotrasens fem äldre underraser. Allteftersom denna sjätte underraser växer fram, accelererar de äldre underrasernas förfall.

²Sjätte rotrasens namn har ännu inte givits ut för exoterisk kännedom. Den kommer med tiden att ha sin egen kontinent att bygga sin kultur och civilisation på, en kontinent som kommer att stiga ur Stilla havet, liksom sjunde rotrasen i en ännu avlägsnare framtid kommer att bebo en kontinent, som skall ligga där nu Atlanten utbreder sig.

³Rotrasepokerna skiljes åt av geologiska processer, som omformar jordytan, landsänkningar och -höjningar, och det är att förutse att dylika omvälvningar kommer att föregå sjätte rotrasens framträdande. Bland annat kommer Nordamerika att splittras i mindre öar, varvid den västligaste delen blir östra delen av den nya Stillahavskontinenten.

⁴I sjätte rotrasen inkarnerar med nödvändighet gudomsjag (tredjejag), eftersom dessa är

medkänslans herrar och visdomens mästare och kommer mänskligheten till undsättning, när mänskligheten uttrycker sin vilja att mottaga den ledning och undervisning som denna undsättning innebär, allt enligt lagen för invokation och evokation, lagen för åkallelse och åkallelens svar.

⁵Sjätte rotrasen är den del av mänskligheten som vill planethierarkins återframträdande, och detta gäller alla individer av denna ras utan undantag. Detta är i själva verket en av definitionerna på sjätte rotrasen.

⁶Och varför skulle sjätte rotrasens människor vilja planethierarkins återframträdande, om de inte ville ledas av dessa, vår planets femte och sjätte naturriken?

⁷Sjätte rotrasen kommer att ha sin egen Manu och sin egen Bodhisattva, 43-jag eller sjunde gradens invigda. Dessa två individer är i sina senaste offentligt kända inkarnationer 44-jaget M. respektive 44-jaget K.H., de två medlemmar av planethierarkin som tog initiativet till esoterikens offentliggörande i vår tid. Ett tredje 43-jag, som tillsammans med Manu och Bodhisattva leder sjätte rotrasen, är Mahachohan.

⁸Manu inkarnerar själv för att fixera rasens fysiska typ och bringa denna i överensstämmelse med planethierarkens tankeform avseende sjätte rotrasen. Rasen är vit till hudfärgen, och det finns individer av såväl den nordiska som den mediterrana typen. Alla individer är välbyggda och välproportionerliga och behåller en graciös kroppshållning också vid hög ålder.

⁹Efter omkring 150 år räknar den nya rotrasen ungefär 100 000 individer, vilka så gott som alla är Manus ättlingar i rakt nedstigande led.

¹⁰Sjätte rotrasens individer har eterisk syn och utvecklar efter hand även högre objektiv medvetenhet, vilken icke skall förväxlas med emotional klärvoajans, vilken på grund av det vanligen stora inslaget av illusionism är föga pålitlig.

12.3 Äktenskap och familjebildning i sjätte rotrasen

¹Man och kvinna fattar kärlek till varandra ungefär som nu, med den skillnaden att plikt-känslan gentemot gemenskapen, den goda staten, är starkare än de personliga känslorna. Vanliga sexuella lidelser behärskas, och tillhandahållandet av sunda kroppar åt inkarnerande monader ses som en religiös och magisk akt och äktenskapet såsom grundat på detta faktum och motiverat av detta ändamål.

²Manu bestämmer om äktenskapen och ger därmed både makarna och deras kommande barn sin välsignelse. Manu är allfader. Giftermål ingås således endast med Manus tillåtelse och nästan uteslutande med tanke på att skaffa avkomma. Föräldraskap planeras mellan alla berörda parter.

³Barnrika familjer är regeln, då det anses väsentligt att låta så många högt utvecklade individer som möjligt inkarnera i denna nya, högre ras. Det förekommer inga defekta eller deformerade organismer, ingen barnadödlighet, och barnafödandet har blivit i det närmaste smärtfritt.

⁴Den allra största äran består i att födas i Manus familj, men det är naturligtvis han själv, som väljer sina barn.

12.4 Död och återfödelse i sjätte rotrasen

¹Döden är vanligen frivillig. Sjukdomarna har i allt väsentligt utrotats, så att döden inträder genom ålderdomssvaghet förutom genom sällsynta olyckshändelser. Man lämnar inte de fysiska höljena så länge de är brukbara. Ingen synes gammal före åtminstone åttio års ålder, och många kan fira sin hundra födelsedag.

²När en människa känner sina krafter tryta, gör hon sitt val av framtida far och mor. Om dessa samtycker, överlämnar hon till dem alla slags personliga tillhörigheter hon önskar äga också i nästa liv. När en människa vid uppnådd hög ålder önskar avsluta sitt liv, mister hon vanligen viljan att leva och gör snart sin övergång fridfullt i sömnen. Ofta har hon då flyttat in

hos sina blivande föräldrar och dör i deras hus. Individerna reinkarnerar nästan genast, eftersom de tack vare sin högre utvecklade medvetenhet inte behöver vistelsen i emotional- och mentalvärldarna.

³Det förekommer ingen som helst begravningsceremoni, och inte heller samlas släkt och vänner. Jordbegravning är i lag förbjuden. Den av monaden med dess högre höljen övergivna organismen placeras i en behållare, där den med kemiska och elektriska medel förvandlas till ett fint pulver, fritt från gifter och andra skadliga beståndsdelar.

⁴I största allmänhet har människorna skördemässigt friheten att välja sin nästa födelse, men i sällsynta fall kan Manu ändra planen, om han inte gillar den.

DEN GODA STATEN

12.5 Den nödvändiga urskillningen rörande statens idé

¹Stater, samhällen förfaller, emedan kollektivet människor inte vet, inte förstår och ännu mindre kan förverkliga statens eller samhällets verkliga ändamål: att främja individernas medvetenhetsutveckling.

²Därför gäller att all verklig statskonst sammanfattas i två ord: Hejda förfallet!

³Hejda förfallet är lagvaktarnas åliggande. Mekanisk förändring kan medföra blott försämring.

⁴Stater indelas i tre kvalitativa klasser: sådana som ej förmår hejda förfallet, sådana som förmår det och sådana som inte bara förmår det utan även ersätta förfallet med framåtskridande.

⁵Ett minimalt krav på en stats förmåga att hejda förfallet är den klara insikten hos de styrande klasserna om vad som är verkligt förfall och verkligt framåtskridande. Finns icke denna insikt, inträder förfallet förr eller senare. Råder insiktens motsats, det vill säga hyllandet av förfallets yttringar såsom ”framåtskridande” eller ”utveckling”, är förfallet ohejdbart.

⁶Det kan icke finnas ett klasslöst samhälle. Minsta förnuft borde räcka för att begripa den saken. Klasstillhörigheten är en naturens ordning, bestämd av individens egenskaper och förmågor, kvalitet, kapacitet och kaliber, oberoende av tillfällena till uppfostran och utbildning.

⁷I en förnuftigt styrd och organiserad stat, där envar kan bedömas efter förvärvat livsförståelse och få sin rätta plats i samhällsmaskineriet, blir utvecklingsstadiet avgörande för klasstillhörigheten. I en dylik förnuftig stat har alla med samma insikt i och förståelse för statliga, samhälleliga, överstatliga, statsekonomiska problem lika stort politiskt inflytande. Men dylik idealstat får vi ingen förrän planethierarkin återkallats och fått övertaga skötseln av vår planets affärer. Kungadömet ”av guds nåde” var från början just dessa gudars vistelse i människoriket. Gudarna styrde i vishet, tills svarta logen, som alltid lyckats förvilla och idiotisera, fick massan med sig och därmed satte stopp för fortsatta medvetenhetsutvecklingen.

⁸En primitiv mänsklighet kan icke med en gång förverkliga ideal. Det är detta de idealistiska reformsträvare aldrig kunnat inse. En idealstat förutsätter idealmänniskor. Det är människorna som utgör och uppbär samhället. Är människorna egoister, blir alla försök till idealitet raka motsatsen, vilket Sovjetunionen och övriga diktaturstater varit bevis på. Men det lönar sig icke att söka förklara detta för fanatikerna. De tror blint på sina teorier. Vad som felas är den psykologiska förståelsen för mänsklighetens möjligheter.

⁹Det stora psykologiska misstaget med de politiska idealsystemen – socialism, kommunism, anarkism etc. – är att de kan rätt tillämpas endast av individer på idealitetsstadiet och blir kariatyrer på lägre utvecklingsstadier. De är så underbart självklara och fascinerande för enklare intellekt. Men dessa har ingen aning om den oerhörda skillnaden mellan teoretiska möjligheter hos osjälviska individer och praktisk tillämpning hos de obotliga egoister, som c:a 90 procent av mänskligheten är i vår tid.

¹⁰Även om man kunde – vilket är omöjligt – konstruera ett verkligt idealsystem, skulle detta falla sönder, emedan folken ej kan anpassa sig efter eller bära upp andra system än

sådana, som de själva format och som vuxit fram ur deras egen erfarenhet. Ideal statsform förutsätter med nödvändighet idealmänniskor. Ändras icke människorna, duger intet system. Ändras människorna därefter att de sätter enheten högst och främst, skulle sämsta systemet duga. Ty det är människorna, som ger systemet dess innehåll.

¹¹Talet om "världsstat" och "världsregering" är ett av de otaliga sätt de svartas redskap använder att fördumma folk med i syfte att driva dem i slaveri. Det har aldrig ingått i planet-hierarkins plan att det skulle finnas en världsregering men väl ett nationernas förbund, nationernas broderskap, baserat på ömsesidighet beträffande behov, förståelse och hjälp. En överorganisation av stater i ett enda världsvälde, som skulle kräva sin speciella enhet, skulle motverka utvecklingen. Varje ras, varje nation är en enhet och har sin särskilda uppgift, sin insats att göra i allmänna utvecklingen. Detta förutsätter att det hela går före delen, mänsklighetens väl före nationens. Detta förutsätter vidare allmän frihet för alla inom av natur- och livslagar angivna gränser, frihet i förhållandet mellan staterna. En större insats av någon nation berättigar icke till tal om överlägsenhet. Frihetslagen har sin giltighet ifråga om såväl stater som individer. Det väsentliga gemensamma är förståelsen för livets mening och mål.

¹²Enhet kan aldrig nås med våld eller list, maktmedel eller frihetens undertryckande. Allt sådant, som strider mot frihetslagen och enhetslagen, måste falla sönder.

¹³Enligt esoteriken är statens uppgift att möjliggöra för kollektivet att uppnå kultur och för individen att uppnå högre utvecklingsnivåer, så att individer på kulturstadiet kan inkarnera och effektivt tjäna mänskligheten och nationen. Nationen fyller sin historiska uppgift genom att på sitt säregna sätt bidra till medvetenhetens allsidiga aktivering. Detta gör den bäst genom att samarbeta med andra nationer, alltså icke genom att söka isolera sig och försvåra utbytet.

¹⁴Där frihetens gränser överskrids, där andras rätt kränks, saknas livskunskap. Statens förnämsta uppgift är att försvara den enskildes frihet. Utan frihet blir allting robotiserat och individen en själlös maskin. "Det högre slagets människa är icke en maskin." (Confucius)

¹⁵I en förnuftigt styrd stat får individen så mycken frihet som han kan använda på förnuftigt sätt. Där går gränsen för friheten.

¹⁶Medborgarnas fulla frihet kan vara statens ändamål, först när medborgarna förstår att bruka sin frihet till att utveckla medvetenheten.

¹⁷Det är stats uppgift att bringa samhällslagarna i samklang med Lagen.

12.6 Tolv kännetecken på den goda staten

¹1. Den goda staten är kvalitetens herravälde, de äldres närvaro och styre.

²2. I den goda staten är medborgarnas huvudsakliga verksamhet medvetandets utveckling, goda egenskapers och goda förmågors förvärv.

³3. I den goda staten bedriver medborgarna ett intensivt studium av Lagen, innefattande livslagarna och lagarna för människans och samhällets harmoniska utveckling.

⁴4. I den goda staten råder de sju rätta förhållandena mellan människor.

⁵5. I den goda staten är fysikalismen utplånad, härskar hylozoikens världsåskådning.

⁶6. I den goda staten deltar medborgarna i de allmänna angelägenheterna, så att det inte finns några särskilda korporationer, klickar eller skrän av politiker, "politiskt sakkunniga" ämbetsinnehavare, tjänstemän, jurister etc.

⁷7. I den goda staten finns inga organisationer, som verkar för eller främjar inre splittring, såsom politiska kamporganisationer eller partier, påtrycknings- eller lobbygrupper; ännu mindre sådana som verkar för omstörtning av den allmänt gillade och rådande ordningen.

⁸8. I den goda staten uppfostras barnen från början till att bli altruistiskt inställda, att visa hänsyn, uppoffra sig för det allmänna goda och duga till arbete, såväl självständigt som tillsammans med andra.

⁹9. I den goda staten smids inga planer på, träffas inga förberedelser för omstörtning av, våld eller tvång mot andra stater, såsom anfallskrig, ockupation, annektering, kolonisering etc.

¹⁰10. I den goda staten är medborgarna inställda på att samarbeta med och bistå andra stater, som önskar efterlikna den goda staten.

¹¹11. I den goda staten främjas på allt sätt skolan. I själva verket är skolan en oskiljaktig del av den goda staten, är dess högre och styrande del.

¹²12. I den goda staten råder ekonomisk jämlikhet och ett allmänt måttligt välstånd, så att ingen i fysiskt-materiellt avseende förfogar över mer än någon annan, ingen lider nöd och ingen heller lever i överdriven lyx. Penninghushållningen med alla sina utväxter, såsom kapital- och jordränta, är obefintlig.

¹³Det finns sju slags mänskliga relationer, fem exoteriska och två esoteriska. Den goda staten är god i kraft av att dessa sju slags relationer överallt är goda, kännetecknas av ömsesidig kärleksfull förståelse och välvilja. Tre av dessa relationer är de inom familjen: mellan föräldrar och barn, mellan man och hustru och mellan syskon inbördes. Därtill kommer relationen mellan vänner. Sedan den mellan förman och underlydande eller i större skala mellan ledare och medborgare. Slutligen de två esoteriska relationerna eller den mellan läraren och lärjungarna och den mellan lärjungarna inbördes.

12.7 Den goda statens begrepp

¹Att infödas i sjätte rotrasen är detsamma som att bli medborgare i den goda staten och att bli medborgare i den goda staten är detsamma som att upptagas i skolan. Av det här sagda följer att varje monad, som inföds i sjätte rotrasen, måste vara en lärjunge till planethierarkin.

²Den goda staten kallas även den förnuftiga staten, och detta av flera grunder. 1) Dess medborgare är alla förnuftiga, det vill säga låter förnuftet styra, har definitivt lämnat emotionalstadiet och befinner sig på mentalstadiet. 2) Icke majoriteten utan mest förnuftiga minoriteten är de mest styrande, har det största inflytandet. 3) Evolutionen går hela tiden i riktning mot allt högre grad av förnuft, eftersom den goda statens själva existensberättigande är att främja medvetenhetsutvecklingen, såväl den kollektiva som den individuella.

³Den goda staten är framför allt en viljemanifestation. Dess medlemmar måste därför själva vara viljemänniskor, inställda på förverkligande.

⁴Eftersom människomonadens potentialitet till andrajag är obetingad, är även den goda statens potential obetingad.

⁵Ordet ”stat” brukas här i stället för ordet ”samhälle”, eftersom den goda staten är suverän på eget territorium. Den goda staten är således icke bunden av andra staters lagar; den fattar sina egna beslut och vidtar sina egna åtgärder oberoende av andra staters beslut och åtgärder.

⁶Om de grundande fäderna står inför valet mellan att konstituera den goda staten såsom en samhällelig gemenskap underställd annan stat, av vilken den goda staten erhållit vissa koncessioner, och att konstituera den från första början såsom suverän stat, kommer de grundande fäderna att välja det senare, även om detta alternativ kan innebära vissa verkliga eller blott skenbara nackdelar, eftersom det är vanskligt för ett samhälle, som begynt med att erkänna en annan stats överhöghet, att senare hävda egen suveränitet. En god början gör mer än halva arbetet.

⁷I flera europeiska språk är det ord som betyder stat tvetydigt, emedan det betyder dels en suveränitet och eget territorium utrustad gemenskap, dels ett tillstånd, det vill säga att staten i tanken förknippas med ett slags tillstånd, ett stillastående. Till förebyggande av den sammanblandning av två begrepp som ett dylikt tvetydigt ord kan medföra måste klart sägas att staten – i varje fall om därmed menas den goda staten – icke är ett stillastående, utan tvärtom en rörelse, en process.

⁸Så litet är den goda staten blott ett tillstånd, så mycket är den en process, en fortgång till allt högre kvalitativa tillstånd, att början till dess förverkligande göres redan nu, i vår tid, av det fåtal som förmår det.

⁹Kvalitetens herravälde är icke ett tillstånd utan en ständigt fortgående process. Det förfarande, Manu leder med slutmålet att bilda sin nya ras, kännetecknas av flerfaldiga kvali-

tetshöjningar. Detta måste medföra avskilning av sådana individer, som inte orkar hålla det ständigt stegrade evolutionstempot. De som sålunda utgallras, får återgå till äldre raser. Förfarandet är analogt med det som tillämpas vid aspiranters antagande till lärjungaskap. Dylikt antagande är alltid villkorligt, varför de antagna kallas "lärjungar på prov". Säsom beteckningen anger, underkastas de varjehanda prov, vilka avser bland annat essentiala egenskapers styrka och pålitlighet. De som består proven antas till lärjungar; de som ej består dem, får återgå till aspirantskapet. Så har det alltid gått till, när en ny rotras bildas. Det finns häri en analogi även med alkemin: genom talrika reningar avskiljes steg för steg slaggen och erhålles till sist de vises sten. Känslotänkandet må beklaga dessa avskilningar eller reningar. Mentaltänkandet inser att de är nödvändiga för upprättandet och vidmakthållandet av kvalitetens herravälde, är tacksamt för att förfarandet stadigt fortskrider mot det av Manu förutsedda slutmålet.

¹⁰Att den goda staten är en rörelse, en process, sammanhänger också med att den goda staten existerar för att främja medborgarnas medvetenhetsutveckling, vilken ju är en process, intet stillastående, en process lydande utvecklingslagen. Den är en rörelse från något, en utgångspunkt, till något, ett mål. Utgångspunkten finns såväl i fysiska tiden och fysiska rummet som i värld 46, enhetsvärlden, varifrån den goda statens essentialidé nerdimensionerats till kausalidé i kausalvärlden, så att även mer framskridna mentaljag, sådana som har begynnande kontakt med kausalvärldens ideer, kan något uppfatta denna kausalidé. Utgångspunkten är såväl den stund och den plats, där staten faktiskt begynner, som den essentialidé staten utgår ifrån. Staten upplöses lagenligt och planmässigt, när den nått sitt mål, som är att alla dess medlemmar har nått enhetsstadiet, liksom skolan upplöses, när alla dess lärjungar nått enhetsstadiet, essentialmedvetenhetens stadium.

¹¹Hos en ändamålsorsak, som även är en hierarkisk idé, är utgångspunkten även slutpunkten. Den goda statens idé är en essentialidé, den goda statens mål är essentialvärlden, dennas medvetenhet och vilja, och den goda staten har förverkligat sitt ändamål, när alla dess medborgare essentialiserat, blivit 46-jag. Därefter upplöses den goda staten.

¹²Liksom det gäller i kemin att atomer av vissa ämnen i varandras närvaro under vissa betingelser reagerar med varandra på sådant sätt att de ingår i en bestämd förening med bestämda proportioner, så gäller motsvarande för individer eller grupper av individer tillhörande dels femte och sjätte naturrikerna, dels fjärde naturrikets båda högre stadier, mental- och kausalstadierna. Femte och sjätte naturrikernas individers fysiska närvaro hos och närhet till högre stående människor leder, inte mekaniskt och enbart naturlagsbestämt såsom i kemin, utan avsiktligt, medvetet och livslagsbestämt till att dessa individer, tillhörande tre naturriken, ändamålsenligt förenas i den goda staten.

¹³De dubbla domedagarna, femte rotrasens och femte underrasens, börjar i mentalvärlden, fortsätter i emotionalvärlden och avslutas i fysiska världen med grundliga omvälvningar. Mentala domedagen, som redan inletts och nu tilltar i styrka, yttrar sig i urskillningen beträffande rätt och orätt, sant och falskt, medvetna människors öppna förkastande av allt orätt och falskt.

¹⁴Också definieras den goda staten såsom den nödvändiga staten. Den är nämligen det logiskt och sakligt nödvändiga uttrycket för ett mänskligt kollektiv, vars alla individer nått ett bestämt högre stadium, nämligen lärjungaskapets stadium, högre mentalstadiet.

¹⁵Också definieras den goda staten på grundval av idén om den goda superintelligen. Den goda staten sägs då vara koncentrationen i tid och rum av mänsklighetens goda superintelligenta, en koncentration som kan göras först sedan sjätte rotrasen bildats och planet-hierarkin återframträtt.

¹⁶Den goda staten betecknar förverkligandet av den idé som uttrycks med orden "rätta människor, rätt tid, rätt plats", nämligen vad de goda superintelligenta kan åstadkomma, när de samarbetar inom sin egen organisation, fritt och fullständigt ohindrade av de dåliga medelmåttornas tvångssammanslutningar, såsom våra nuvarande stater rätteligen borde betecknas.

Liksom det i kärnfysiken måste finnas en viss mängd klyvbart material, en "kritisk massa" därav, för att en kedjereaktion skall uppstå däri, gäller att det måste finnas ett visst antal "rätta människor", goda superintelligenta, lärjungar till planethierarkin samlade vid rätt tid och på rätt plats för att den goda staten skall grundas.

¹⁷"Rätt tid" betyder i detta avseende tiden strax efter den dubbla domedagen, varefter periodisk inkarnation av människomonader på lägre stadier – barbar- och civilisations-stadierna – upphört för återstoden av klotperioden, alltså omkring 287 miljoner år.

¹⁸"Rätt plats" betyder i detta avseende att den vid denna tid glesare befolkade jorden erbjuder tillräckligt utrymme för sjätte rotrasen att ha ett eget, väl tilltaget territorium att där leva och utvecklas utan att störas av äldre rasers kvarvarande grupper.

¹⁹Den goda staten är i fjärde och femte rotraserna, i planethierarkins frånvaro och utan dess styre, en omöjlighet. Den goda staten är i sjätte rotrasen, sedan planethierarkin återframträtt och övertagit styret, en nödvändighet. Den goda staten är helt enkelt det välorganiserade kollektivet av den elit inom mänskligheten som vill och förmår lyda livslagarna och ledas av planethierarkin. Den goda staten består av sjätte rotrasens människor, och sjätte rotrasens samhällsform är den goda staten.

²⁰Den goda staten är en hierarkisk idé, och för varje hierarkisk idé gäller att intet kan hindra dess förverkligande, när tiden för detta är inne.

²¹Enheten, enhetsmedvetenheten, gruppmedvetenheten tar sig till sist mentalt, emotionalt och fysiskt uttryck i en samhällelig organisation. När denna är suverän gentemot omgivande samhällen, är den goda staten ett faktum även i fysiska världen.

²²Den goda staten är fysikaliseringsen av ett kollektivt, högre medvetenhetstillstånd än det vanliga mänskliga.

²³Om människorna förverkligar den goda staten, förverkligar den goda staten människorna, det vill säga bistår dem på allt sätt i deras medvetenhetsutveckling, främjar deras förvärv av goda egenskaper och goda förmågor, vilka i sin tur naturligtvis gagnar den allmänna saken.

²⁴Den goda statens kollektiva liv och verksamhet är ödesgemenskapen av dem som kan förstå det goda, det vill säga medvetenhetsutvecklingen, och kan vilja och förverkliga detta goda, det vill säga arbeta för egen och andras medvetenhetsutveckling. Den goda staten är vänners samfund. Den goda staten står enad emot dem som inte kan förstå det goda, inte kan vilja det goda och därför måste hata det goda, vara det godas fiender. Eftersom svarta logen besegras definitivt först i sjätte eonen, inses att uppdelningen i vänner och fiender består under såväl sjätte som sjunde rotrasernas livstid.

²⁵Den goda staten kallas så, eftersom den är den plats, där de goda människorna får rå sig själva utan att riskera att störas, hämmas, skadas eller rent av dödas av sämre människor.

12.8 Förutsättningar för den goda statens förverkligande

¹Efter dubbla domedagen, efter de med denna sammanhängande naturkatastroferna och efter planethierarkins återframträdande kan den goda staten förverkligas av de vid denna tid i medvetenhetsutveckling mest framskridna människorna under planethierarkins ledning. Dessa är de fem allmänna förutsättningarna för den goda statens förverkligande.

²Den goda staten grundas, när åtminstone fem medlemmar av planethierarkin, närmare bestämt fem 45-jag, representerande första, andra, tredje, fjärde och sjunde departementen, finns fysiskt inkarnerade för uppgiften att leda denna stat och omkring åtta tusen lärjungar till planethierarkin kan ingå i staten såsom dess medborgare. Långt före grundandet har de blivande medborgarna indelats i klasser, kollektivt fått all nödvändig skolning rörande statens lagar, funktionernas förvaltande etc., individuellt och gruppvis den ytterligare undervisning och utbildning de behöver för att börja fylla sina funktioner och, sist men icke minst, statens territorium säkrats för dess suveräna besittning.

³Sjätte rotrasen måste få växa och utvecklas i en värld, där dess bestånd och överlevnad inte

kan hotas av fientliga grupper av människor, fientliga raser och nationer. I den mån dylika alls får lov att finnas inkarnerade efter den dubbla domedagen och dithörande naturkatastrofer, måste de stå på ett så lågt stadium av militärteknisk utveckling att de i fall av aggression mot den goda staten lätt pacificeras. Vår planets gudomsjag har fått mer än nog av civilisationsbarbarernas vetenskaps- och teknikmissbruk. Och inte bara gudomsjagen, utan även alla 45-jag, 46-jag, kausaljag, mentaljag och högre emotionaljag!

⁴När den goda staten sedan växer genom inkarnation av allt fler människor på högre stadier, får ledarna i samråd med folket besluta om hur den från alla synpunkter mest ändamålsenliga delningen i mindre stater skall ske, ty det naturliga är då att det snarare bildas ett förbund av mindre, självständiga stater än att en enda stor enhetsstat växer fram.

12.9 Studiegruppen, skolan och den goda staten

¹Studiegruppen, skolan och den goda staten skiljer sig åt såväl kvantitativt som kvalitativt, men de uppvisar även likheter mellan sig.

²Kvantitativt skiljer de sig åt däri att studiegruppen räknar c:a tjugo medlemmar, skolan tjugo gånger fler eller c:a fyra hundra lärjungar och den goda staten i begynnelseskedet tjugo gånger fler än skolan eller c:a åtta tusen medborgare.

³Kvalitativt skiljer de sig åt bland annat däri att studiegruppen byggs nedifrån, av människor för människor, medan däremot skolan och den goda staten byggs uppifrån, av högre naturrikens individer. Närmare bestämt grundas och leds skolan av en övermänsklig individ, en individ tillhörande femte naturriket, ett essentialjag. Den goda staten leds av en gudomlig individ, en individ tillhörande sjätte naturriket, första eller lägsta gudomsriket, Manu själv.

⁴Studiegruppens regler är nerdimensionering av skolans regler, och den goda statens lagar och seder är ett fullständigare genomförande av skolans regler.

⁵En skolregel säger: När läraren erbjuder lärjungen sin hjälp och ledning, får lärjungen icke avvisa erbjudandet, får icke visa mekanisk, obefogad självtillit. På motsvarande sätt gäller att de som nått högre mentalstadiet och fattat viljebeslutet att vara aspiranter på lärjungaskapet, icke får avvisa andrajags och tredjejags erbjudande om ledning. Ur detta deras mottagande av ledning uppstår förhållandet mellan ledare och ledda och därmed den goda staten.

⁶Det råder väsentliga skillnader i hur skolorna leds och organiseras före och efter den dubbla domedagen och planethierarkins återframträdande. Före de nämnda skeendena förekommer det att skolor leds och organiseras av lärjungar till planethierarkin, vilka alltjämt tillhör människoriket, är kausaljag. Efter de nämnda skeendena har varje skola minst en medlem av planethierarkin – åtminstone 46-jag – såsom ledare och främste lärare. En anmärkningsvärd skillnad är att skolorna efter de nämnda skeendena har ett betydligt starkare inflytande på de samhällen, varinom de verkar.

12.10 Vattumannens lagepok med fjärde och sjunde strålarnas välde

¹Fjärde strålen tränger ner i fysiska världen från omkring år 2025 eller år 76 Aqu. Fjärde strålen är gyllene medelvägens stråle. Fjärde strålens färg är den gyllengula.

²Inkommande fjärde strålens verkan i mänskligheten är bland andra den att människomonader, vilkas kausalhölje tillhör fjärde departementet, inkarnerar i större omfattning än tidigare. Såsom aspiranter och lärjungar kommer dessa att arbeta för att harmoniskt förena det nya med det gamla, framleta det värdefulla och omistliga i det gamla och förklara det, kommentera det med det nya. Dylikt arbete utför de till exempel med såväl österländska som västerländska folkens samlade visdomslitteratur. Därmed går dessa fjärde strålens aspiranter och lärjungar visdomens medelväg mellan de båda ytterligheterna: okritisk dyrkan av det gamla och lika okritiskt förkastande av det gamla.

³Dessa zodiakvibrationer kommer att samverka med nya planetariska departementsvibrationer. Sjätte departementets emotionala vibrationer, som dominerat under förliden zodiakepok,

ersätts med sjunde departementets fysiska vibrationer. De emotionala illusionerna kommer att förlora sitt värde, och sunda förnuftet kommer att upptäcka lagenligheten i allt. Detta medför att planlösheten, som hittills regerat, får vika för ändamålsenliga omorganisationer av stat, samhälle, uppfostran, utbildning, varmed för första gången i mänsklighetens historia verklig kultur blir möjlig och tillgänglig för alla, icke endast för en obetydlig minoritet.

⁴I de äldre raserna, i synnerhet i femte rotrasens fjärde och femte underraser, inriktade sig den formbildande förmågan på skapande verksamhet i konst och teknik, och denna verksamhet var i stor utsträckning enstaka individers arbete. I femte rotrasens sjätte underraser och i sjätte rotrasen tar sig denna formbildande förmåga genom fjärde departementets energier ett mäktigt uttryck i byggandet av samhällsformer med sikte på dessas fulländning, en gruppaktivitet.

⁵Blott en mycket liten del av de under Fiskarnas epok härskande föreställningarna kommer att beaktas av sjätte underrasen och a fortiori av sjätte rotrasen. Man kan rent av säga att ett av dessa rasers kännetecken är insikten om dessa föreställningars genomgående tomhet på sanning och livsduglighet, det må vara teologiska, filosofiska eller vetenskapliga föreställningar. Vetenskapens fakta må vara riktiga, men de fysikalistiska betraktelsesätt, varmed dessa fakta kompletteras, förklaras och binds samman till en helhet, är vilseledande. I synnerhet gäller detta orsaksförklaringarna.

⁶Fiskarnas epok, denna splittringens och desorienteringens epok, frambragte ej särdeles många stora tänkare, av de äldre hyllade som sådana.

⁷Varför skulle just denna epok, ett kort skede i mänsklighetens mångmiljonåriga liv, anses böra tillföra det framtida kunskapsarvet värdefullare skatter än vilken äldre epok som helst? Vad annat än okunnigheten om förflutna släktleds landvinningar förmår de moderna att över-skatta den egna tidens alster?

⁸Tidsbindarna frigör sig från bundenheten, begränsningen till nuet, upprättar kontinuitet med det förgångna, lever i evigheten, övervinner döden. Minnet odlar de, håller de vid liv, till skillnad från de moderna, som lever uteslutande i nuet och egna inbillningar om framtiden.

⁹Den förnuftiga människan ställer sig frågan: ”Binder tiden mig eller binder jag tiden?” Och hon svarar: ”Om tiden binder mig, betyder det att jag är fången i min egen tid med all dennas begränsning, okunnighet om det förflutna och aningslöshet om framtiden och därav följande skevhet i perspektiven på det förflutna och framtiden. Om jag strävar efter att binda tiden, söker jag övervinna denna begränsning, okunnighet och skevhet i perspektiven. Att binda tiden betyder bevara allt värdefullt i det förflutnas erfarenheter och kunskap men också utmönstra allt värdelöst däri. För att kunna avgöra vad som är värdefullt och vad som inte är det måste jag äga höggradig urskillning, omfattande kunskap och djup förståelse, förmågor som sammanhänger med högre mental och åtminstone begynnande kausal medvetenhet.”

12.11 Ledaren

¹I de två större skalor, som den esoteriska skolan och den goda staten utgör, är ledaren en enda, ty han är medlem av ett högre naturrike än skolans lärjungar och statens medborgare, är åtminstone ett andrajag, ett 46-jag som har 45-medvetenheten i någon mån aktiverad. En dylik ledare står inte under någon människa, men han står under Lagen, den okränkbara, som begränsar hans maktutövning och som han gått en ed på att lyda.

²Ledaren är den som fulländat fyller sin dharma att leda och sätter alla andra att fylla sin dharma. Dharma är vars och ens ödesbestämda uppgift.

³Det handlar om ömsesidig attraktion mellan gudomsjagen och sjätte rotrasens människor. Lika litet som herden från sin flock kan Manu, Bodhisattva eller Mahachohan skiljas från sitt folk.

⁴Den goda statens medborgare är ett urval av ett urval. De är fullständigt medvetna om vad deras Manu har uträttat och uträttar för dem och är honom ytterligthängivna. Han är deras ledare, lärare och stamfader. För honom har de fullkomligt förtroende, och de har grundligt

övat sig i att lägga sin personlighet åt sidan för att fullgöra hans vilja helhjärtat.

⁵Manus styre är oomstritt. Han har ett råd av sina närmaste lärjungar. Rådsmedlemmarna företar ständiga experiment för att öka rasens välfärd och levnadseffektivitet. Alla rådsmedlemmarna kan fungera fritt i människans världar (47–49). De står därför i ständig kontakt eller befinner sig i oavbrutet möte med varandra och rådslår med varandra också i själva den stund de vidtar någon åtgärd i förvaltningen.

⁶Ledaren, tillhörig sjätte naturriket eller första gudomsriket, kan leda dels sina egna lärjungar, dels rasen i dess helhet. Liksom de bästa människorna i femte rotrasen individuellt och i små grupper ändamålsenligt strävar efter att förverkliga de hierarkiska ideer som sjätte rotrasen kollektivt och i sin helhet förverkligar, så gäller motsvarande för de bästa människorna i sjätte rotrasen: dessas strävan till förverkligande är för sjunde rotrasen levande verklighet. Dessa rasens bästa människor blir ledare för de övriga.

12.12 Ägande i den goda staten

¹Platon sade att varje stat, hur liten den än är, egentligen är delad i två, de rikas stat och de fattigas. Och Aristoteles sade 2200 år före Marx att statens ekonomiska struktur bestämmer dess natur. Senare tiders erfarenhet har blott bekräftat att stora ekonomiska skillnader mellan enskilda medborgare såväl som mellan hela samhällsklasser alltid vållar starka slitningar inom staten, omöjliggör folkets enhetskänsla och allmänanda och därför är skadliga. Om alla arbetsdugliga gör en samhällsnyttig insats, varför då löna somliga mer och andra mindre? Om ingen är inställd på att taga för sig mer än han behöver, så att det räcker åt alla, varför då alls bruka ett penningssystem för reglering av tillgång och efterfrågan?

²I den goda staten brukas därför inga pengar, finns ingen privat förmögenhet, ingen enskilt ägd mark, ingen enskilt ägd byggnad, ingen enskilt ägd verksamhet för produktion av varor eller prestation av tjänster. Det är hos medborgarna en allmän insikt att girigheten, hagalenskapen och samlarmanin hör till lägre mänskliga utvecklingsstadier och framträder endast hos människor som står på dessa lägre stadier, varför medborgarna tar sig i akt för att visa dylika tendenser, vilka de betraktar såsom undermänskliga.

³Hos medborgarna är en allmän insikt att man icke skall samla på sig annat än sådant man kan taga med sig till nästa inkarnation att därmed gagna icke blott sig själv utan även andra: det vill säga förvärvad kunskap, förståelse, handlingskicklighet; förvärvade förmågor och egenskaper. Mottot lyder: Om du icke kan taga det med dig, låt det då hellre vara!

⁴Pengarna har kunnat avskaffas, eftersom medborgarna i sin helhet står på det högre stadium, där individerna är inställda på att ge mera än de tar och där de aldrig tröttnar på att vara till gagn. Intet känner de vara dem så främmande som egoismen och dennas varjehanda yttringar såsom utnyttjande och parasitism, hagalenskap, lättja, smitning från arbete och från ansvar.

⁵Penninghushållningens och större privategendoms avskaffande är förutsättning för att vid tillsättning av ämbeten rikta blicken oavvänt på individernas duglighet, icke deras rikedom.

12.13 Arbete i den goda staten

¹Maskiner har ersatt allt tungt, slitsamt, tröttande, smutsigt och enformigt arbete. Det arbete, som fortfarande kräver mänsklig insats, tar en betydligt mindre del av den gamla arbetsveckan i anspråk. De som har en självvald sysselsättning av kreativt slag, uppgår i denna, så att de utplånar gränsen mellan arbete och fritid.

²Individerna väljer yrke och sysselsättning efter vad som objektivt gagnar helheten. Var och en är hemmastadd i flera yrken, så att han kan växla alltefter hur de objektiva behoven yppar sig. Den snävt inriktade specialisten hör det förflutna till.

³Arbete i den goda staten är förutom allt sådant arbete, som fordras för fysiska livets uppehållande, även forskning, studium, arbete för medvetenhetsutvecklingen, arbete med att formulera kausalideer i mentala begrepp och språklig form, strävan att höja övriga mänsklig-

heten, arbete med djurriket, växtriket och mineralriket och dessa rikens medvetenhetsutveckling, arbete med devaevolutionen, arbete till förberedelse för eteriseringen. Många nya esoteriska vetenskaper bedrivs. Allt sådant främjas som för sitt bedrivande förutsätter förmåga att arbeta i eterhöljet utan organismen.

⁴Rasens medlemmar arbetar med att eliminera kvarvarande negativa och skadliga inflytanden som de äldre raserna efterlämnat i det grovfysiska, såsom föroreningar och gifter i naturen, i det fysisk-eteriska, i det lägre emotionala och i det lägre mentala. Detta avgiftnings-, renings- och städningsarbete kommer att taga hundratals och tusentals år i anspråk. Laurencys och andras insats för att rensa ut fikcionalismen i filosofi och ockultism är ett exempel på dylikt arbete i mentalmaterien.

⁵Meditation och kontemplation är den goda statens allmänna verksamhet. Allt gott och ändamålsenligt arbete i det fysiska förutsätter rätt förberedelse, vilken betyder rätt meditation och rätt kontemplation, rätt begrundan av de för arbetet tillämpliga kausalideerna.

12.14 Lag och rätt i den goda staten

¹Det är en abnormitet att lagarna i våra nuvarande stater är så många, så krångliga, så föränderliga med ett aldrig upphörande ny- och omstiftande samt rättskipningen så invecklad och svårfattlig att en särskild yrkeskår av jurister måste finnas att hålla denna vidunderlighet vid makt. I den goda staten är lagarna tvärtom få, enkla, klara, för alla begripliga och beständiga samt rättskipningen i motsvarande mån enkel, klar och för alla begriplig, så att varje rättskapabel medborgare förväntas delta i denna.

²I sjätte rotrasen hyser människorna ett starkt intresse för Lagen och ännu mera så i sjunde rotrasen. Lagarna blir såväl enklare som färre, samtidigt som de tränger djupare i människornas medvetande och förståelse.

³Essentialjagen är suveräna i människans alla världar och höljen (47–49). Suveränitet betyder monadens kontroll av den omgivande materien (världar, höljen). Den goda staten strävar efter att förverkliga essentialiteten i mänskligheten. Medborgarna skall därför vara suveräna, vilket betyder minimal belastning på dem av tvingande lagbud. Monaderna vill det Lagen vill; endast lägre höljen kan önska något olagligt, men monaden behärskar dessa lägre.

⁴Lagarna i den goda staten beledsagas i sin skriftliga avfattning alltid av en förklaring om deras avsikt och ändamål, deras anda. I dessa förklaringar om lagarnas ändamål eller anda kan även ingå hänvisning till misstag, som andra stater gjort i det förflutna och som den goda statens lagstiftare avser att till det yttersta förebygga.

⁵Det finns varken domstolar eller poliskår, eftersom det inte förekommer några brott eller något våld. Det enda straff, som vore tänkbart, vore uteslutning ur gemenskapen, och ingen skulle riskera att ådraga sig något sådant. Eftersom alla har högre objektiv medvetenhet utvecklad till viss grad, kan de också se något av hur de krafter verkar som de har med att göra och bilda sig åtminstone någon föreställning om hur oerhört mer framskridna Manu, Bodhisattva, Mahachohan och deras lärjungar och närmaste medhjälpare är.

⁶Rättsmedvetandet står högt på tre grunder. För det första därigenom att människor med brottsliga anlag och tendenser knappast förekommer i den goda staten. För det andra därigenom att medborgarna genom barna- och ungdomsåren får en grundlig och omfattande undervisning om lagarna och sedan såsom vuxna deltar i det kollektiva iakttagandet av dessa. För det tredje därigenom att de stora är närvarande i den goda staten såsom levande exempel för alla.

12.15 Uppfostran och undervisning i den goda staten

¹I den goda staten anses uppfostran och utbildning vara av särskilt stor vikt. Alla slags medel används, såsom färger, ljus, dofter, toner, former, eterenergi, och de devaer, som så stort deltar i arbetet, använder härskaror av naturväsen. Alla lärare måste äga högre objektiv medvetenhet, och de är både män och kvinnor utan åtskillnad. Devaer fysikaliserar ofta för att

ge viss undervisning. De flesta människor har minnen av sina föregående liv. Därför är också små barn fullt på det klara med samhällets ändamål och strävar att få kontroll över sina höljen så snart som möjligt. Ett tolv års barn har vanligen återerträtt sig allt vad det visste i sina närmast föregående inkarnationer. I undervisningen läggs stor vikt vid skolandet av viljan, och effekten därav märks särskilt genom kausalhöljets intensiva lyskraft. Kausalhöljets förhöjda aktivitet återverkar också på mentalhöljet och på fysiska hjärnan.

³Den rådande världsåskådningen är hylozoiken, men i denna framtid mer detaljerat framställd än nu och av människorna grundligare förstådd.

⁴Devaerna vistas ofta tillsammans med människorna, som drar stor nytta av det ständiga umgänget och av den undervisning devaerna ger. Devaerna arbetar under Bodhisattva, som är högste chefen för undervisningsväsendet.

⁵Sjätte underrasens och sjätte rotrasens medlemmar kommer att av sina lärare i planet-hierarkin mottaga skatter av kunskap, dittills hemlighållna för alla utom de invigda. Esoteriska arkivet kommer att delvis öppnas för dem.

⁶Konsten utgör inte någon särskild livsverksamhet, utan hela vardagen genomsyras av konsten, så att de enklaste bruksföremål präglas av skönhet.

⁷I den goda staten kan endast den vara medborgare som vet och förstår statens ändamål och arbetar för detta ändamål. I den goda staten får även de små barnen undervisning om den goda statens ändamål, så snart de kan bilda sig adekvata begrepp därom.

⁸Från späda ålder inpräntas i barnen sinnet för dekorum, hövlighet, vördnad för föräldrarna och de äldre i allmänhet.

⁹De unga medborgarnas lagfostran är inriktad mindre på att lära dem konkreta lagbud och mer att hjälpa dem att höja medvetenheten, öka kunskapen och fördjupa förståelsen, så att de av sig själva inser vad som är rätt och orätt utgående från ett litet antal grundläggande lagar.

12.16 Religion i den goda staten

¹Den goda statens medborgare känner vördnad för högre naturrikens och gudomsrikenas medlemmar men intet behov av att dyrka dessa. Organiserad religion, om vi med ordet ”religion” menar de därmed betecknade företeelser, vi känner i nutiden och i den exoteriskt kända historien, förekommer därför inte i den goda staten. Det omfattande samarbete med mentaldevaer, som företas kollektivt, departementsvis indelat och i rituella former, är icke så mycket av religiös som av vetenskaplig (eller ”magisk”) karaktär och uppfattas så av både människorna och devaerna.

²Det finns heller intet behov av att dyrka någon gudom i det yttre, när varje medlem av sjätte rotrasen vet sig vara ett barn av ett i det fysiska inkarnerat gudomsjag, vet sig vara en gudsson eller gudsdotter, vet sig vara en Manus son eller dotter. Bara förnimmelsen av att gudens blod strömmar genom den egna organismen måste i sin höghet övergå varje sådan religiös känsla som människor av de äldre raserna kunnat hysa. Dylig förnimmelse av gudens blod är heller ingen emotional fantasi utan en fysisk sinnesförnimmelse, icke av grovfysisk utan av fysisk-eterisk beskaffenhet, och äger den fysiska förnimmelsens verklighetskriterium. Den är dessutom intensivare än fysisk-eteriska förnimmelser vanligen är hos de nuvarande rasernas individer, eftersom sjätte rotrasens människa är utrustad med ett eterhölje, som fungerar betydligt bättre än det gjorde hos de äldre raserna, är bättre organiserat, vaknare, också såsom resultat av hennes ändamålsenliga arbete med att aktivera eterhöljets centra (”sinnesorgan”) och framför allt tack vare den kvalitetshöjning av eterhöljets funktioner som hon erhållit genom av planetregeringen förrättad initiation.

³Vilka de orsaker än varit, som i de äldre raserna drev människorna på lägre stadier till gudsdyrkan, har de bortfallit i sjätte rotrasen och den goda staten. Fruktan för det okända och begär efter att avvända gåt- och nyckfulla gudars vrede hörde till barbarstadiet, begäret efter en tröstare i ångest och förtvivlan betecknade civilisationsstadiet. Bön till gud eller gudar om

bot från sjukdom och lindring av nöd var för sjuka och fattiga människor, men i sjätte rotrasen är sjukdomarna, såväl de organiska som de psykiska, eliminerade och ett måttligt allmänt välstånd rådande, varför även dessa orsaker till gudsdyrkan är övervunna. De mer intellektuella, som grubblar över tillvarons natur och livets mening, fann i äldre tider sina frågor besvarade i teologin. Med något mer tilltagande tankeförmåga övergav de teologin för filosofin och vetenskapen. Med ännu mera utvecklad mental förmåga, tangerande kausalmedvetenheten, inser de hylozoikens överlägsenhet såsom förklaring.

⁴Religion är sektväsen, därmed ytterligare en grund till statens sönderslitning i sinsemellan stridande delar och alltså just därför är sjätte rotrasen, enhetsrasen, ytterligt främmande.

⁵Behärskandet av hylozoikens mentalsystem, kunskapen om och förståelsen av livslagarna, odlandet av de tolv essentiala egenskaperna och övandet av ljustekniken ersätter för mentalisterna till fullo och överträffar i medvetenhets- och förståelsehänseende, i kvalitativt hänseende, all religion och all teologi.

12.17 Den goda statens tre klasser

¹Den goda statens tre klasser sammanfaller med de tre kategorier av människor som kausal objektiv medvetenhet urskiljer med avseende på individens kausalcentrums grad av utveckling. Lägsta klassens individ har yttersta kretsens tre blad fullt utvecklade och åtminstone mellersta kretsens mellersta blad i färd med att utvecklas. Mellersta klassens individ har de båda yttre kretsarnas sex kronblad fullt utvecklade och den tredje, inre kretsens blad i färd med att utvecklas. Högsta klassens individ har alla tre kretsarnas alla nio blad fullt utvecklade och innersta knoppen i färd med att utvecklas. Lägsta klassen består av yngre mentaljag med begynnande, ehuru alltjämt svag kausalmedvetenhet. Mellersta klassen utgöres av äldre mentaljag med starkare kausalmedvetenhet. Högsta klassen är sammansatt av kausaljag med begynnande essential medvetenhet (46:5-7). Dessutom finns klasslösa eliten, bestående till majoriteten av essentialjag (46), till minoriteten av superessentialjag (45) och ännu högre jag (44 och 43). Denna elit av verkliga övermänniskor är alla fullvärdiga medlemmar av planet-hierarkin och kännetecknas av att äga sådana kausalhöljen som monaderna själva format.

²De från materieaspekten utgående definitionerna av och distinktionerna mellan djur, människa och övermänniska ligger häri: tredje naturrikets monad, djuret, saknar kausalhölje; fjärde naturrikets monad, människan, har ett av Augoeides skänkt kausalhölje; femte naturrikets monad, övermänniskan, har upplöst detta skänkta kausalhölje och formar själv vid behov, för verksamhet i lägre världar (47-49), ett fulländat kausalhölje av idel mentalatommaterial (47:1).

³Lägsta klassens medborgare utvecklar sjätte bladet och får därigenom en djupare förståelse av alltings lagenlighet och nödvändigheten av att samverka med planetregeringens plan för medvetenhetsevolutionen. När sjunde bladet visar tecken på att öppnas hos en grupp individer, kan dessa flyttas upp till mellersta klassen. Mellersta klassens medborgare utvecklar sjunde, åttonde och nionde bladen. Dessa tre blad har alla med mentalviljans och planmedvetenhetens utveckling att göra. När något blad i innersta, knoppliknande kretsen visar tecken på att öppnas, kan ifrågasvarande medborgare flyttas upp till högsta klassen.

⁴Högsta klassens medborgare har obehindrad tillgång till platoniska idévärlden. Tekniskt sett fordras att individen själv kunnat vitalisera samtliga centra ovan diafragman i sina samtliga aggregathöljen. Den hithörande tekniken läres icke ut åt andra än dem som uppnått humanitetsstadiet, högre mentalstadiet, och definitivt avstått från att begära något för egen del, vigt sina liv åt att tjäna evolutionen. Den föresatsens hållbarhet blir också grundligt prövad till det yttersta under flera inkarnationer.

⁵43-jagen beslutar om medborgarnas klasstillhörighet och uppflyttning till högre klass. Uppflyttningarna göres i samband med de planetariska initiationerna.

12.18 Först mentaljag kan bli medborgare i den goda staten

¹För upptagning till medborgare i den goda staten kommer endast sådana mentaljag ifråga som förvärvat de tolv essentiala egenskaperna till mer än femtio procent. Detta innebär att de har fler än hälften av humanitetsstadiets sjuttio nivåer bakom sig och har utvecklat åtminstone de fem första av kausalcentrets nio blad.

²Den som inte är den goda statens medborgare, kan vinna medborgarskap genom att uppfylla villkoren ifråga om individuell medvetenhetskapacitet, kunskap, förståelse, förmåga av förverkligande etc. Emellertid är det efter de första generationerna icke möjligt för den som ej fötts in i staten att bli medborgare i den. Tack vare att alla ärenden om medborgarskap och klasstillhörighet avgöres av tredjejag, kan ingen individ, som är ”värdig och färdig”, bli förbisedd. Äger denna monad kvalifikationerna, föds den in i den goda staten. Äger den dem ännu icke fullt ut men är ”nästan klar”, inkarnerar den i någon annan stat, varefter denna individ övervakas av ett 46-jag, som vidtar alla erforderliga förberedelser, när tiden för hans upptagande i den goda staten nalkas.

³Emotionaljag kan icke beredas medborgarskap i den goda staten, lika litet som lärjungaskap i skolan eller medlemskap i sjätte rotrasen eller ens sjätte underrasen. Nio grunder anföres härför:

⁴1) De emotionala är inte fullt pålitliga. ”Generellt sett är människan på barbarstadiet ett kaos. Hon känner ett, säger ett annat och gör ett tredje. På civilisationsstadiet tänker hon ett, känner ett annat, säger ett tredje och gör ett fjärde. På kulturstadiet börjar hon känna, säga och göra ett och detsamma. Och på humanitetsstadiet tänker, känner, säger och gör hon detsamma. Då som först är hon en enhetlig individ och pålitlig under alla förhållanden.” *Människans väg* 3.26.4

⁵2) De saknar i stort sett den mentala förbindelsen med det kausala (förbindelsen från 47:5 till 47:3 respektive från 47:4 till 47:2).

⁶3) De behöver egentligen inte hylozoiken och ljustekniken, utan nöjer sig med de äldre framställningarna av esoteriken (teosofin etc., formulerade i slutet av Fiskarnas zodiakepok, tiden 1875–1950), ockultismen och mystiken.

⁷4) Om de emotionala finge leva i den goda staten, skulle de inte bara därför förstå det högre mentala. De kunde efterapa vissa yttringar av det utan att egentligen förstå det eller ens behöva det. Därmed skulle de hämma sitt självförverkligande på eget stadium och bli till hinder för individerna på högre stadier.

⁸5) Den goda staten är liksom sjätte underrasen inställd på det högre mentala och det kausala, inte enbart på det högre emotionalas aktivering.

⁹6) Lägst mentaljag är medborgare i den goda staten, eftersom de alla måste kunna använda mental telepati, icke emotional sådan, åtminstone i någon utsträckning.

¹⁰7) Emotionaljagen har sin naturliga och ödesbestämda plats i de äldre raserna, där de får fortsätta att inkarnera och varifrån somliga av dem, i den mån de når mentalstadiet, kan senare inkarnera i femte rotrasens sjätte underräs och sjätte rotrasen. När hela inkarnerade delen av mänskligheten består av människor som nått kulturstadiet, måste den goda staten vara en gemenskap av dem som nått åtminstone humanitetsstadiet.

¹¹8) Den goda staten är en kollektiv mänsklig bildning, ödesbestämd att framträda efter en domedag av såväl fjärde som tredje ordningen; ett insamlande av dem som förutses kunna följa med i sjätte och sjunde rotrasernas alltmer stegrande tempo för medvetenhetsevolutionen. När icke ens alla nuvarande mentaljag kan komma ifråga för medlemskap i sjätte rotrasen och medborgarskap i den goda staten, hur skall då något emotionaljag kunna räkna på att få göra det?

¹²9) Emotionaljagen kan inte utgöra en klass i den goda staten, ty först mentaljagen kan utgöra lägsta klassen. Annars skulle det finnas två lägre klasser mot två högre, och lägre klass betyder en klass, varifrån individer kan avfalla till svarta logen. Endast kausaljagen kan inte

avfalla. Antalet potentiella avfällingar kan aldrig tillåtas bli stort. Alltså blir det ingen klass lägre än mentaljagens.

¹³Att emotionaljagen avvisar hylozoiken eller i varje fall inte gör sig mödan att studera den är i släkt med att avvisa eller inte göra sig mödan att sätta sig in i gällande lagar, anse sig stå över gällande lagar. Hylozoiken är planethierarkins gåva till mänskligheten. Även den goda staten med dess lagar är en gåva till mänskligheten av planethierarkin och dess lärjungar. I den goda staten råder hylozoikens världsåskådning och på denna byggd livsåskådning. Hur kan någon tro sig kunna vara medborgare i den goda staten och avvisa hylozoiken? Hur kan någon tro sig kunna både åtnjuta och avvisa planethierarkins gåva till mänskligheten?

¹⁴Alla kausaljag har gjort hylozoikens världsåskådning till sin egen. För att bli ett kausaljag måste mentaljaget göra detsamma. Den som inte vill eller förmår göra det, bevisar därmed att han inte vill eller förmår arbeta på att bli ett kausaljag.

¹⁵Även om en emotionalist studerar hylozoiken, kommer han förr eller senare att dragas därifrån och in i någon mystisk, emotionalt betonad lära, eftersom en dylik bättre motsvarar hans eget väsen och attraherar honom emotionalt och därför starkare än hylozoiken kan göra. Har han dessutom anlag för klarvoajans och/eller mediumism, får han ”bekräftelse” på den emotionala lärans riktighet genom egna emotionalvisioner eller ”andarnas” eller ”guidernas” budskap. Hur som helst är den emotionala ingivelsen för stark för att han skall kunna motstå den.

¹⁶”Man kan få höra även ’esoteriker’ säga, att t.ex. ett 45-jag måste hushålla med sina energier, emedan endast viss kvantitet av sådana skulle stå till hans förfogande. Det är icke brist på energi utan brist på tid, som gör att högre väsen avväga vilka uppgifter, som äro de viktigaste och måste gå före. Just planethierarkien har (beroende på en idiotiserad och brutaliserad mänsklighet, som i stort sett endast gör misstag) en oerhörd arbetsbörd, för vilken tiden helt enkelt inte räcker till. Lärjungarna, som skulle kunna åtaga sig en del lättare arbete och sålunda avlasta 45-jagen, bli alltför ofta i stället en extra belastning. Det är ingalunda märkvärdigt, att de icke äro särskilt angelägna om dylikt extra påhäng. Lärjungen får se till, att han är fullt kapabel för lärjungaskapet. I detta århundrade ha så många också kvalificerat sig för lärjungaskapet att, enär även i detta avseende gallring är nödvändig, endast de i stort sett redan färdiga för högre rike kunna ifrågakomma. Konkurrensen gör sig gällande.” *Livskunskap Ett* 4.10.13

¹⁷Samma slags konkurrens, som talas om ovan, gör sig gällande även i urvalet av dem som skall få ingå som medlemmar i sjätte rotrasen och medborgare i den goda staten.

12.19 Den goda statens matematiska framställning

¹I *Ljusteknikens grunder, del nio* behandlades kortfattat den hemliga symbolen för den nya gruppen av tjänare i världen. Där sades även att denna symbol är en struktur i fysiska etervärlden. Alltså måste symbolen ges även en tredimensional geometrisk framställning. Denna är den pyramid, vars bas är kvadraten av triangelns sida. Därmed framstår den hemliga symbolens först givna, tvådimensionala framställning såsom något av de båda tvärsnitt som denna pyramid uppvisar, när den delas vertikalt längs mitten av två varandra motstående sidor.

²De båda tvärsnitten i sitt förhållande till pyramiden låter oss förstå att den hemliga symbolens kors i tredimensional framställning får fyra sinsemellan vinkelräta horisontala armar och att dess romb i tredimensional framställning blir en oktaeder.

³I denna pyramid urskiljes ytterligare sex, mindre pyramider, vilka alla har sinsemellan lika proportioner. Låt oss till förhindrande av begreppsförvirring ge dessa olika pyramider särskiljande beteckningar; låt oss kalla den stora pyramiden ”1sta pyramiden” och de sex mindre ”2dra pyramiden”, ”3dje pyramiden” och så vidare till och med ”7de pyramiden”. Uppräknade i storleksordning nerifrån upp är 2dra pyramiden den, vilkens bas sammanfaller med korsets horisontala armar; 3dje pyramiden den, vilkens bas utgör det horisontalplan som beröres av oktaederns nedre spets; 4de pyramiden den som utgör oktaederns övre halva. 4de pyramiden

inser vi kunna struktureras på samma sätt som 1sta pyramiden, nämligen med en bas, fyra horisontala armar och i toppen en oktaeder, vilken med sin nedre spets vilar på ett horisontalplan och i sitt mittplan är delad i två mindre pyramider. Därigenom uppstår inom 4de pyramiden tre mindre pyramider; nämligen 5te pyramiden, vilkens bas sammanfaller med 4de pyramidens horisontala korsarmar; 6te pyramiden, vilkens bas sammanfaller med 4de pyramidens oktaeders nedre spets; och 7de pyramiden, vilken sammanfaller med denna oktaeders övre halva.

⁴Liksom den hemliga symbolens tvådimensionala struktur definieras av korsets horisontala och vertikala armar, ävensom av romben med dennas övre och nedre halvor, som ju är liksidiga trianglar, så definieras symbolens tredimensionala struktur av de just beskrivna pyramiderna. Liksom den tvådimensionala strukturen har sin symboliska betydelse, så har även den tredimensionala.

⁵Värdena för pyramidernas volymer uttrycker denna symboliska betydelse.

⁶Om vi sätter 1sta pyramidens volym = 1, uttrycks 2dra pyramidens, 3dje pyramidens och så vidare till och med 7de pyramidens respektive volymer genom följande serie:

$$\left(\frac{\sqrt{3}}{1+\sqrt{3}}\right)^3, \left(\frac{\sqrt{3}-1}{\sqrt{3}+1}\right)^3, \left[\frac{\sqrt{3}-1}{2(\sqrt{3}+1)}\right]^3, \left[\frac{3-\sqrt{3}}{4(2+\sqrt{3})}\right]^3, \left[\frac{2-\sqrt{3}}{2(2+\sqrt{3})}\right]^3, \left[\frac{2-\sqrt{3}}{4(2+\sqrt{3})}\right]^3.$$

⁷Av denna serie framgår att kvoten mellan 1sta och 2dra pyramidernas volymer är ungefär 4/1 (exaktare: 4/1,0196); kvoten mellan 3dje och 4de pyramidernas volymer exakt 8/1. Kvoten mellan 3dje pyramidens och oktaederns volymer (oktaedern är ju 4de pyramidens fördubbling) är exakt 4/1.

⁸Dessa numeriska värden motsvarar antalen i de olika graderna invigda och därmed även antalen i den goda statens klasser fördelade medborgare: lägsta klassen är nästan tre gånger större än de båda högre klasserna sammantagna eller cirka 298:102. De tre klasserna förhåller sig inbördes ungefärligen 39:12:1. Räknas de klasslösa övermänniskorna med, blir de inbördes talen: 1 klasslös, 7 i högsta klassen, 98 i mellersta klassen och 310 i lägsta klassen. Hundra femtio tusen individer fördelar sig därmed såsom följer: 361 klasslösa, 2525 i högsta klassen, 35 335 i mellersta klassen och 111 779 i lägsta klassen. Inkarnerade medlemmar av planethierarkin är därmed 1 individ av 416 eller 361 individer av 150 000.

⁹Den goda staten har nått sin fulla utbyggnad, när den leds av tre 43-jag, det vill säga tre sjunde gradens invigda, vilka till sina lärjungar och närmaste medarbetare har 21 sjätte gradens invigda (44-jag), 294 femte gradens invigda (45-jag) och 930 fjärde gradens invigda (46-jag), följda av den goda statens tre klasser, fördelade enligt följande: 8732 i högsta klassen, 122 211 i mellersta klassen och 386 593 i lägsta klassen.

¹⁰De 1248 övermänniskorna utgör planethierarkin inkarnerad i fysiska världen, är den goda statens högre del, de klasslösa. De tre klassernas samlade antal medborgare uppgår till 517 536. Det totala antalet klasslösa och klasstillhöriga, övermänniskor och människor, är 518 784.

¹¹De ovan givna talen avser naturligtvis idealet, den goda staten såsom fullt utvecklad, ett förfarande som tar många hundra år. Men redan på ett tidigt stadium av sitt växande leds den goda staten av de tre 43-jagen, ehuru invigda av de sex lägre graderna (tre klasslösa och tre klassindelade) är ganska få i jämförelse med deras antal, när gemenskapen nått sitt stadium av full mognad.

¹²Såsom ovan framställt visar de sju pyramidernas system sambandet mellan kvaliteten och kvantiteten, det vill säga mellan initiationsgraden och antalet i graden invigda, mellan klassen och antalet till klassen hörande medborgare. Vetenskapen om antahkarana är en vetenskap först när den behandlas matematiskt.

12.20 Den hemliga symbolens kollektiva form är grundningsplatsen för den goda staten

¹Den hemliga symbolens stora kollektiva form, den tredimensionala strukturen i fysiska etervärlden, är den fysiska utgångspunkten, förankringen och grundningsplatsen för den goda staten. Beträffande den fysiska formen bildas den goda staten inte först i det grovfysiska utan i det eteriska, liksom organismen formas utgående från eterhöljet. Beträffande medvetenhetsaspekten bildas den goda staten inte genom mänskliga mentalideer (47:4-7) eller ens kausalideer (47:2,3) utan genom övermänskliga, av 46-jag förmedlade essentialideer (46:1). Förståelsen av dessa fakta förutsätter vetskapen om att det grovfysiska (49:5-7) förhåller sig till det eterisk-fysiska (49:1-4) såsom de tre lägre solsystemvärldarna (47-49) förhåller sig till de fyra högre (43-46), människans världar till planethierarkins världar.

12.21 Språket i den goda staten

¹Vilket språk den goda staten brukar såsom sitt eget uppges ännu ej exoteriskt. Så mycket kan sägas att det icke är något av de naturvuxna språk som våra nuvarande nationer brukar. Det kan det icke vara, och detta på grunder, som det är värt att närmare redovisa.

²Naturvuxna språk förändras oupphörligt mekaniskt och förfaller därför.

³Denna ständigt pågående, mekaniska förändring förvärras ytterligare av splittringen i olika dialekter, skilda sociala klassers sinsemellan avvikande språkformer, särskilda yrkens och intressegruppers egna jargonger etc. Denna oavbrutet pågående differentiering medför att äldre tiders språk blir svårfattligt eller rent av obegripligt för yngre generationer. Sammantagen leder denna process slutligen till uppkomsten av olika språk och därför olika nationer, vilka blir mer eller mindre antagonistiska mot varandra.

⁴Om den goda staten skall bevara sin enhet, måste den därför bevara även sin språkliga enhet. Språket i den goda staten kan därför icke vara något, som har del i dylika mekaniska och därför separerande, differentierande och antagoniserande processer.

⁵Språket i den goda staten måste vara enhetligt, vilket betyder att det är detsamma för alla statens klasser, detsamma i statens alla delar, geografiska som sociala, detsamma i alla arbetsgrupper. Det får mycket litet förändras under tidernas lopp, så att i äldre tider gjorda upp-teckningar förblir fullt begripliga för yngre generationer.

⁶Förändringens lag härskar visserligen i allt. Men de förändringar, som tillåts ske i den goda statens språk, skall alla vara avsiktliga, ändamålsenliga, verkliga förbättringar. Dylika förändringar tillgodoser alltid den ökande kollektiva kunskapens och förståelsens krav på bättre språkliga uttryck, såsom att i det allmänna bruket införes nya ord för nya begrepp, det vill säga nya erfarenheter och nya insikter, i den mån dessa verkligen är nya och icke blott skenbart nya, emedan man kollektivt glömt längesedan gjorda erfarenheter, vilket för övrigt gäller i nittionio fall av hundra.

⁷Principen ”hejda förfallet” gäller även för den ändamålsenliga språkvården. Språk är kultur, kultur är arv, och alltså är även språket arv. Denna kultur, detta arv, måste vårdas ansvarsmedvetet. ”Har en nation något värdefullare än förfädernas språk? Här vilar all tradition, all historia, religion och existentiella grundvalar; hela dess hjärta och själ.” (Herder)

⁸Språket i den goda staten, i sjätte rotrasen, måste vara givet ovanifrån, av en av rasens gudomliga fäder, Mahachohan, liksom andra hierarkiska individer och grupper skall bruka det med människorna.

⁹Språkets enhet och mycket låga grad av föränderlighet är förutsättningar för uppkomsten och utvecklandet av den kollektiva mentalmedvetenhet, vari telepatin först kan uppstå.

¹⁰Talet är hos de äldre rasernas människor omedvetet och mekaniskt alstrande av tankeformer, hos sjätte rotrasens människor avsiktligt och medvetet skapande av tankeformer. Detta avsiktliga och medvetna tal är deras förformning inför skolningen till vita magiker.

¹¹Den vita magin förutsätter ordens makt, och ordens makt förutsätter ordens oföränderlighet icke endast till formen (talade och skrivna orden) utan även till betydelsen (begreppen).

”Den som icke känner ordens makt, kan icke känna människorna.” (Confucius)

¹²I LG 9.7.6ff talades kortfattat om skrivandet av böcker i etermateria; rapporter gruppmedlemmar skriver om sitt arbete. Detta ämne behöver utvecklas med fler fakta till förklaring. Därför meddelas följande.

¹³Det som här menas är inte vanliga texter, skrivna med konventionella skrivtecken (bokstäver, siffror etc.) på något nu exoteriskt bekant språk; utan det handlar om klart formulerade tankar, väl strukturerade tankeformer, förankrade i fysisk etermateria.

¹⁴Förankringen i fysisk etermateria går så till att en med tankeformen förbunden mentalmolekyl (47:5 eller 47:4) avsiktligt involveras i en för ändamålet skapad fysisk eterform. Den involverade mentalmolekylen är bärare av tankeformens medvetenhetsinnehåll, vilket omedelbart bestämmer eterformens gestalt, finstruktur och färger.

¹⁵Därmed är ett bestämt motsvarighetsförhållande upprättat mellan den mentala tankeformen och den fysiska eterformen. Tack vare att sjätte rotrasens individer jämte förmåga av eterisk syn och av arbete med eterformer utvecklat även förmåga av telepati, får den människa, som betraktar en viss dylik eterform, omedelbar telepatisk kontakt med den motsvarande tankeformen och erfar dess medvetenhetsinnehåll, som vore detta hennes egen tanke.

¹⁶Eftersom sjätte rotrasens medlemmar undantagslöst är eminenta mentalister, saknande behov av att färga sina tankeformer med emotional materia, är deras tankeformer rent mentala. De mänskliga språkens inbördes olikheter beror så gott som uteslutande på skillnader i deras fysiska och emotionala former, medan dylika skillnader i allt väsentligt är obefintliga i mentalvärlden. Därav beror det att man även i emotionalvärlden efter den s.k. döden behöver språkkunskaper för att meddela sig med andra och att varje språk har sina egenartade emotionalformer, medan däremot i mentalvärlden individerna meddelar sig med varandra direkt genom de för alla språk gemensamma begreppsformerna. Innebörden av det här sagda är att de eterformer, sjätte rotrasens människor skapar motsvarande sina tankeformer, läses och förstås av alla dessa människor.

¹⁷Den grupp sjätterotrasmänskior, som på här angivet sätt arbetar med att fullända fysiska eterformers överensstämmelse med mentala tankeformer, ett arbete för vilket, som sagt, såväl mental telepati som eterisk syn är erforderliga förmågor, utvecklar tack vare sin växande gemensamma och delade erfarenhet av detta arbete snart nog ett fullständigt språk, det vill säga ett gemensamt överenskommet teckensystem.

¹⁸I arbetet med att utveckla detta språk mottar de alltifrån första begynnelsen ledning och undervisning av ett 46-jag tillhörande planethierarkins tredje departement. Eventuell ytterligare ledning och undervisning, som dessa sjätte rotrasens människor behöver i detta arbete, får de av experter från planethierarkin, som äger miljoner års samlad erfarenhet av dylikt arbete med mental- och eterformer. Dessa människor behöver således inte experimentera i blindo; de behöver inte ”återuppfinna hjulet”.

¹⁹Behöver utöver det nya språkets fysisk-eteriska former ett grovfysiskt språk utvecklas, det vill säga ett för organismens sinnen uppfattbart system för tal och skrift, göres detta på sätt analogt med hur organismer bildas på den stomme eterhöljerna utgör. Även här tillämpas lagar och regler avseende motsvarigheter.

²⁰Arbetet med att samordna fysiska eterformer med mentalformer inleds i gruppformering redan i femte rotrasens sjätte underräs, intensifieras i sjätte rotrasens första underräs och fullbordas i andra underräsen, ty i andra underräsen kommer det att finnas betydande grupper av människor, som kan meddela sig med varandra och planethierarkins medlemmar helt och hållet på detta sätt, med mental telepati och skådande av eterformer utan mellankomst av de vanliga mänskliga språkens grovfysiska och emotionala former. I andra underräsen finns även mindre grupper, som kan uppfatta mentalformerna direkt genom dels mental telepati, dels mental objektiv medvetenhet, och följaktligen inte behöver eterformerna såsom stöd. Allt hithörande grundläggande arbete måste vara ändamålsenligt avslutat, innan tredje underräsen grundas.

12.22 Eteriseringen och den goda staten

¹De fyra etrarna (49:1-4) motsvarar i vissa hänseenden de fyra högre centren, alltså hjäss-, pann-, strup- och hjärtcentren. I den mån som de tre lägre centrens verksamhet faller under dagsmedvetenhetens tröskel och hithörande kroppsfunktioner inte uppmärksammas av monaden, i samma mån övergår också fysiska dagsmedvetenheten till eterhöljet och påskyndas eteriseringen.

²Eteriseringen blir en naturlig och lagbunden process hos dem som flyttat sin dagsmedvetenhet till de fyra högre centren.

³Essentialiseringen driver eteriseringen. Det vill säga: ju mer av essentialmedvetenhet individen förvärvar, desto djupare kan han tränga in i etervärlden, desto fler och viktigare av dennas energier får han lov att använda och desto mindre bunden blir han följaktligen av det grovfysiska. Denna process får till sitt lagenliga slutresultat att individen undvarar sitt lägre fysiska hölje, organismen. Processen är mer kollektiv än individuell, blir till sist en mäktig gruppexpansion, som löper parallellt i det fysisk-eteriska och essentiala.

⁴Sjätte rotrasens individer samarbetar medvetet med devaerna. De måste därför i avseende på sin fysiska medvetenhet vara centrade i eterhöljet och förfarna i dess bruk. Eterhöljets centra är ju själva devaer, består av devamateria.

⁵Tidigt i sjätte rotrasens tillvaro genomför Manu och hans närmaste lärjungar omfattande försök att med essential- och kausalvilja forma urtyperna till de eterhöljen rasen senare skall ha, när den eteriseras, det vill säga när individerna inkarnerar i fysiska världen utan organism, med eterhöljet såsom enda fysiska hölje. Dessa urtyper tjänar sedan till vägledning för rasens kausaljag, när de av sina lärare – Manus lärjungar – får undervisning i hur de själva formar eterhöljen. Det kommer att taga tusentals år, innan alla kausaljag förmår detta. Hur länge det måste dröja, innan tredje underrasen, den första av de eteriska raserna, kan framträda, kan ännu inte fastställas. Så mycket är i alla fall visst att det fordras minst att vara kausaljag med begynnande essential medvetenhet (46:5-7) för att få tillhöra tredje underrasen och för de senare underraserna gäller ännu strängare krav. Allt eftersom tredje underrasen växer i antal, övergår de flesta kausaljag till denna. Ett mindretal kausaljag stannar kvar i de två äldre underraserna för att leda dessa. Detta är nödvändigt, ty annars skulle de två äldre bli exklusivt mentala och därmed börja förfalla. När tredje underrasen etablerat sig, är det denna som ypperst bär den goda staten.

⁶Eteriseringen driver den tilltagande fysiska behovs- och begärsfriheten. Ju mer individen nalkas den slutgiltiga eteriseringen, desto mindre beroende blir han av grovfysiska föremål och desto mindre åtrår han att äga dylika. Med eterisk syn kan han likväl se dem, var de än är. Med eterisk hörsel kan han likväl höra dem, var de än är. Med eterisk känsel kan han likväl känna dem, var de än är. De nämnda tre förmågorna ingår tillsammans med flera andra i det som kan kallas fjärrförnimmelse ("fjärrsyn" är en alltför snäv beteckning för denna förmåga), som tillsammans med mentala telepatin i de flesta fall onödiggör behovet av att resa, det vill säga att förflytta den egna organismen.

12.23 Den goda statens förhållanden till andra stater

¹En viktig uppgift för den goda staten är att odla goda förhållanden till de bästa av de andra staterna och på denna grundval bygga samarbete med dessa. Avsikten därmed är i första rummet att möjliggöra för dessa staters mest framskridna individer och grupper att upptagas såsom medborgare i den goda staten och i andra rummet att möjliggöra för dessa stater att bli bundsförvanter med den goda staten.

²Den goda staten strävar inte efter att upprätta en enda världsstat. Det ingår i kvalitetsens herravälde att låta enbart kvaliteten råda, icke kvantiteten i form av storlek och antal. Den goda staten nöjer sig med att se livslagarna tillämpas av allt fler människor i allt fler stater utanför den själv. Den nöjer sig ävenledes med att se allt fler grupper av de egna medborgarna

efterfrågas av dessa andra stater såsom rådgivare och lärare för dessas medborgare. Det handlar alltså i dylika fall om att den goda staten utbreder sitt kvalitativa inflytande, icke någon kvantitativ styrka. Dessa andra staters intresse för att taga emot och tillgodogöra sig detta den goda statens inflytande måste vara grundat på en tillräcklig förståelse för medvetenhetsutvecklingen, vad den är och varför den är nödvändig för människorna.

12.24 *Proselyterna*

¹Den goda statens medborgare är alla lärjungar, två klasser av förhållandevis framskridna mentaljag och en klass av kausaljag. De får undervisning och ledning av sina lärare i planethierarkin. I andra stater och samhällen finns individer, som uppriktigt strävar efter lärjungaskap. De flesta av dessa är emotionaljag, somliga är yngre mentaljag. För dessa finns en väg att gå till den goda staten, till medborgarskap i den goda staten, ty den är densamma som vägen till lärjungaskapet under planethierarkin. Envar, som vill anträda denna väg, måste börja som proselyt och som sådan visa förmåga av rätt inställning, rätt beslut och rätt ansträngning.

²Majoriteten av proselyterna är visserligen emotional-mentala i sin medvetenhet, icke ännu mentaljag. De rättar sig likväl efter minoriteten av mentaljag, tar villigt emot dessas undervisning och ledning, liksom kompassnålen rättar sig efter magnetiska nordpolen. Mentaljagen får undervisning och ledning av kausaljag, som utsänts från den goda staten.

³Vanliga staters medborgare styres av sin emotionalitet, sina lidelser. Den goda statens medborgare är i ökande grad centrade i det essentiala, varav det emotionala i motsvarande mån blir en klar spegel och vilket det motståndslöst lyder. Detta tillstånd blir till sist uppfattbart såsom ett ideal även för dem på emotionalstadiets högre nivåer, och detta ideal blir en faktor, som påskyndar deras övergång till mentalstadiet, sedan de väl fått veta att de måste genomgå såväl detta stadium som det därpå följande kausalstadiet, innan de kan nå den eftersträlvade enheten.

⁴Deras mentalisering underlättas av insikten om önskvärdheten av att övergå från aspirantstadiet till lärjungastadiet, att kunna tjäna bättre, arbeta bättre och i ett framtida liv återfödas i den goda staten.

⁵De har övervunnit den självhävdelse, självtilräcklighet och intensiva individualism som kännetecknar de flesta av dem på mystikerstadiet.

⁶Deras studium av hylozoiken intill behärskning tjänar även till att mentalisera deras begrepp effektivare än de kan göra antingen på egen hand eller genom studiet av filosofi och vetenskap. De flesta sökare är sådana emotionalister, som nöjer sig med sina emotionaliserade begrepp. Dessa är emellertid ett hinder för det definitiva uppnåendet av mentalstadiet och därmed lärjungaskapet.

⁷Kollektiva avemotionaliseringen är nödvändig också för att oskadliggöra motståndaren.

⁸De emotionalt-mentala av proselyterna är ändamålsenligt indelade i flera klasser och får för dessa ändamålsenlig undervisning och ledning.

⁹Begrunda i anslutning till detta vad Laurency säger om hur de på högre emotionalstadiet skall kunna mentaliseras: "De olika utvecklingsstadierna innebära olika förmåga av förståelse för ideer och förmåga medvetet eller omedvetet handskas med idéenergierna. Det var därför de olika graderna i kunskapsordnarna aldrig sinsemellan utbytte sin kunskap. Kunskap är för den som rätt kan förstå. Annars blir den förvrängd och energien missbrukad. I dessa demokratiska tider, då all kunskap fritt predikas, fås också alla möjliga missuppfattningar med resulterande idiotisering och sänkning av 'allmänna opinionens' nivå. Resultaten komma också att visa sig så avskräckande, att en reaktion mot demokratiska 'visheten' blir oundviklig. Inom fem hundra år har en ny differentiering uppstått, som blir mental motsvarighet till gamla fysiska kastväsendet. Den kommer icke att medföra någon yttre söndring av gemenskapen, endast en förståelsefull inställning till individerna på de olika stadierna men icke desto mindre ett instinktivt respekterande av 'lagen för förståelse', något liknande att 'tala med bönder på böndernas sätt

men med lärde män på latin'. Skolorna bli också i motsvarande grad differentierade. Nuvarande 'enhetsskolan' kommer snart att visa sin ogenomförbarhet. Det esoteriskt sett hållbara i demokratin rör människans erkännande av allas mänsklighet och människornas uppgift i medvetenhetsutvecklingen. Men denna demokrati betyder icke allas 'jämlighet' i alla avseenden, icke tron att alla befinna sig på samma utvecklingsnivå.

¹⁰När majoriteten av mänskligheten kommit till insikt om att hylozoiken är den enda hållbara arbetshypotesen, blir det möjligt för dem som blivit kausaljag att öppet framträda och bli lärare i esoterik. Hur mycket de få meddela av sin kunskap, beror på allmänna utvecklingsstadiet. Så länge möjlighet till missbruk av kunskapen till förfång för allas medvetenhetsutveckling förefinns, kunna givetvis endast de delar av kunskapen få bli exoteriska, som befinnas vara 'ofarliga'." *Livskunskap Tre* 1.13.5,6

12.25 De storas närvaro i den goda staten

¹Sjätte rotrasens Manu blir dennas stamfader även i bokstavlig, rent biologisk mening. Så gott som alla sjätte rotrasens medlemmar blir hans ättlingar i rakt nedstigande led. Det säger sig självt att dessa, "av den gudomliga säden helgade organismer", måste förbehållas för inkarnationer av uteslutande högre stående människomonader, lägst sådana som står på humanitetsstadiet eller högre mentalstadiet, men knappast på detta stadium lägre nivåer.

²Den goda staten är nödvändig såsom det värn i fysiska världen planethierarkins medlemmar behöver i den mån de skall verka, inkarnerade i fysisk-organisk gestalt.

³Dessa andrajag och tredjejag behöver finnas inkarnerade i fysisk-organisk gestalt också för att i biologisk mening först grunda och sedan vidareförädla de nya raserna. Den goda statens medborgare är Manus barn i samma biologiska mening. Den goda staten är därmed inte bara en och samma ras; den är också en och samma släkt. Broderskapet förverkligas också därför att det är en biologisk verklighet.

⁴Det är för dessa andrajag och tredjejag ett offer av dem att leva och verka inkarnerade i mänsklig gestalt; hur stort offer kan ingen människa förstå. Det säger sig självt att dylikt offer icke får bli meningslöst utan måste ge planenligt, ändamålsenligt resultat.

⁵I den först framträdande gestaltningen av den goda staten leds denna av fem 45-jag, fem esoterikens mästare. Första departementets 45-jag är ledaren; andra departementets 45-jag är läraren; tredje departementets 45-jag är byggaren, nämligen av samhället, dess institutioner och språk; fjärde departementets 45-jag är konstens och musikens reglerare och samhällets planerare; sjunde departementets 45-jag är lagväktaren. Alla fem har sina lärjungar av fyra grader, sådana 46-jag, kausaljag och mentaljag som hyser särskilt intresse för något av de antydda fem arbetsområdena, som vart och ett egentligen rymmer mycket mera än vad de anförda ledorden synes meddela.

12.26 De storas närvaro i mänskligheten utom den goda staten

¹Givetvis är planethierarkins medlemmar verksamma i mänskligheten utom den minoritet därav som den goda staten utgör. Hierarkins medlemmar har sina lärjungar i andra stater och besöker dem i dessa. Dylika lärjungar har frivilligt åtagit sig att leva utanför den goda staten, i andra stater, för att inspirera och vägleda mottagliga människor, varhelst dylika kan påträffas.

²De stora har emellertid sin bestående uppehållsort och sitt högkvarter i den goda staten. Där är de väl dolda för den omgivande delen av mänskligheten. De är väl dolda, emedan lägre slags medvetenhet inte kan uppfatta och förstå högre slags medvetenhet. Människorna i de andra samhällena och staterna befinner sig på emotionala mystikerstadiet, och som sådana kan de inte uppfatta vare sig planethierarkins medlemmar eller den goda statens medborgare, i den mån de påträffar dessa, såsom stående på högre stadier än de själva. Vanligen förnimmer de ett visst avstånd till dem och taxerar dem därför såsom stående lägre, en föreställning som förstärks därav att de själva är religiösa, inriktade på mystik och ett "helgonligt liv", en

strävan som dylika ofta har begär av att visa i yttre åthävor såsom avvikande klädedräkt och livsföring, såsom självpåtagen asketism etc. (andra vägen, det vill säga munkens eller nunnans väg), medan däremot planethierarkins representanter och folk från den goda staten inte är dylika emotionalister, inte har behov av att synbarligen avvika från vanliga människor, utan för kamouflageändamål tvärtom låter sig framstå såsom alldagliga och således för mystikerna ter sig ”ogudliga”. ”Intet är så väl dolt som det som är uppenbart.”

12.27 Allmänandans dygder

¹Allmänandan i den goda staten fattas bäst såsom vidgandet av den rätta inställning till arbetet på linje tre som råder hos nitiska lärjungar i en esoterisk skola. Vidgandet avser både det betydligt större antal människor den goda staten omfattar och det betydligt vidsträcktare område, på vilket den goda staten verkar. Skolan är i båda dessa avseenden mer begränsad, och i synnerhet så i vår nuvarande mänsklighet med dess raser.

²Nitet för det allmänna, det gemensamma, visar sig bland annat i sådan vaksam uppmärksamhet på eget göra att detta utmärks för ordentlighet, noggrannhet och frånvaro av slarv. Den bakomliggande, stödjande, ständigt närvarande insikten är: Finns nu i min insats någon brist, sådan att den lägger en tyngre börda på någon annan eller på det gemensamma? Eller med andra ord: Lämnar jag ifrån mig ett bristfälligt eller ofullständigt utfört arbete, så att det tvingar andra att offra tid och kraft på att rätta till eller fullständiga det?

³Gautama Buddhas sista ord till lärjungarna, innan han ingick i nirvana: ”Välan, bröder, detta tillsäger jag eder: Förgängliga är alla sammansatta ting. Arbeta utan slarv på eder fullkomning!”

⁴Av särskild betydelse är skaparkraft i arbetet för det allmänna, en skaparkraft som hos individerna vanligen hämmades i fjärde och femte rotrasernas stater.

⁵Enligt Aristoteles kan ingen stat bildas av idel fattigt folk eller slavar, utan först av fria män, som har beskattbara tillgångar. Denna princip bör ges en allmännare formulering: Den goda staten måste bestå av individer, som är tillräckligt rika för att under sin livstid ge det gemensamma mer än de tar av detta. Ordet ”rikedom” avser inte bara eller ens huvudsakligen förhandenvaron av grovfysiska tillgångar utan även och främst överfysiska tillgångar och företräden: egenskaper och förmågor hörande till medvetenhetsaspekten och viljeaspekten, kunskaper, erfarenheter och färdigheter, som brukas till kollektivets gagn och glädje; att så är, blir tydligt i framtidens eteriska raser, om icke förr.

⁶Och i människoriket finns inga rikare än de fullkomliga kausaljagen, som icke blott har så mycket större och rikare kausalhöljen än genomsnittsindividerna, kausalhöljen innehållande kvintessensen av alla deras erfarenheter i människoriket, utan även har kausalmedvetenheten i sin dagsmedvetenhet, så att de har omedelbar tillgång till kausalideerna och sin samlade erfarenhet, medan människor på lägre stadier är liksom omyndiga arvingar, som visserligen är lagliga ägare av förmögenhet men inte gamla nog att tillåtas använda den.

⁷Mentaljagen (47:5 och 47:4), vilka nått halvvägs från genomsnittsindividens stadium till kausaljagets, kännetecknas av det egna tänkandets självständighet, skaparkraft och därför rikedom. I synnerhet gäller detta den högre kategorin (47:4), som blivit lärjungar till planethierarkin och har allt tätare kontakt med kausalmedvetenheten. De är mänsklighetens mentala ledare, bidrar med sin tankekraft till mänsklighetens frigörelse från illusioner och fiktioner och dess närmande till sanningen. Emotionaljagen, som huvudsakligen är hänvisade till det lägre mentala (47:7 och 47:6), är intellektuellt osjälvständiga, saknar i stort sett mental kreativitet och låter sig på grund av sin emotionala påverkbarhet ryckas med av allmänna opinionen ochoreflekterat upprepa dennas ”sanningar”. De är de mentalt fattiga, följare och icke ledare.

⁸När staten består av individer, som alla tillför det allmänna mer än de tar av detta, blir resultatet en kraftig expansion av staten i kvalitativt avseende. Och eftersom detta som de

tillför hör mera till medvetenhetsaspekten och viljeaspekten än till materieaspekten, är det givetvis expansion i medvetenhet och vilja, en kollektiv sådan; och det är just detta som menas med uttrycket ”kvalitativ expansion”. Därmed blir den goda staten en nerdimensionering av de övermänskliga rikena, femte och sjätte naturrikerna, som just kännetecknas av dylik expansion.

⁹”Det fanns i det tidiga Rom ett kortvarigt skede, då ’ingen var för partiet och alla var för staten’, såsom Macaulay uttryckte det. I ett tal till folket i Taormina sade Pytagoras att staten var mer än fader och moder, rent av mer än hustru och barn, och att varje människa alltid borde vara redo att uppge sina egna tankar, känslor och önskemål för enhetens sak – för *res publica*, den allmänna saken, som ordet ’republik’ ursprungligen betyder, det gemensamma bästa eller det helas välgång, för vilket envar borde vara villig att offra sina personliga intressen. Också i England, under drottning Elisabets dagar, fanns ett skede av dylik sann patriotisk känsla och verksamhet.

¹⁰”Detta betyder inte att hela folket i gamla Egypten eller i gamla Grekland eller någon annanstans i världen var osjälviskt. Likväl var det så att alla bildade människor anlade en mycket vidare syn, en syn på livet som mycket mer beaktade det gemensamma än vad vi gör. De tänkte mycket mera på staten och mycket mindre på individuella välfärden eller framåtskridandet. Också vi skall nå dit, och när vi gör det, bör vi förverkliga det fullare än någon av de äldre raserna och även utveckla det något utöver vad de äldre raserna gjorde.” (C.W. Leadbeater)

¹¹Platons fyra kardinaldygder representerar mest önskvärda förmågan för individen på de olika utvecklingsstadierna: barbarstadiets fysiska ”mod”, emotionalstadiets ”självbehärskning”, mentalstadiets ”vishet” (rätt insikt), kausalstadiets ”rättvisa”, möjlig först med verklig kunskap. Man jämföre härmed esoterikens våga, vilja, veta, tiga, varvid ”tiga” betyder förmågan att tiga med vad man vet inför de oförstående.

¹²Givetvis måste dessa kardinaldygder fattas så, att de lägre utvecklingsstadiernas dygder behålls och rentav förstärks och fördjupas av individen, när han når högre utvecklingsstadier; med andra ord att kausaljaget äger alla fyra dygderna. Till exempel förstärks och fördjupas modet från att vara uteslutande fysiskt till att bli även emotionalt (”moraliskt”) och mentalt. Det emotionala modet visar sig i att människan vågar stå för sanning och rätt, också när omgivningen moraliskt fördömer, förkastar och förföljer henne; det mentala modet i att hon vågar bekanta sig med fakta, som riskerar att rasera hennes med möda uppbyggda världsåskådning eller tankesystem.

¹³Den enskilde medborgarens dygd är den goda statens förutsättning, ty i sitt kollektiva uttryck är medborgarnas dygd detsamma som statsdygden.

¹⁴Pytagorismen har alltid hört till fjärde vägen, det vill säga har aldrig uppmanat lärjungarna att draga sig undan världen, har alltid uppmanat dem att vara goda medlemmar av samhällsgemenskapen – raka motsatsen till yogiernas och eremiternas strävan till enslighet.

¹⁵Noggrannhet, uppmärksamhet på varje detalj i arbetets utförande, frånvaro av känslan av leda liksom hos devaerna – detta måste känneteckna medborgarna, därtill ordhållighet och punktlighet.

¹⁶Det viktigaste för dem är att visa oräddhet inför fienden.

¹⁷Väktarna måste själva vara vakna, ty den som sover kan icke hålla vakt.

¹⁸Allmänandan har sin raka motsats i den separativa tendensen, yttrande sig i feighet, lättja, ansvarslöshet, slarv, brist på tillit, svag offervilja etc.

¹⁹Allmänandan visar sig i den enskildes initiativkraft, den rätta inställning som ser vad som behöver göras och även tar initiativet till att göra det. Denna är raka motsatsen till ”nån-annan-ismen”, den inställning som säger ”det där får någon annan göra”.

²⁰Högre slags människor tränger sig inte på med några inbillade företrädarna utan avstår frivilligt till förmån för de verkligt kompetenta.

²¹Ett exempel på allmänandan får vi av följande redogörelse från Kinas forntid. Hertig Wen

av Jin vände sig till Jiu-Fan med frågan: "Vem skall utses till ståthållare vid Västra Floden?" Han svarade: "Yu-Zi-Gao skall utses." Hertigen sade: "Är han då icke din fiende?" Jiu-Fan svarade: "När Ers Nåd frågar vem som skall utses till ståthållare, är det icke en fråga om vem som är min fiende." Yu-Zi-Gao besökte nu Jiu-Fan och tackade honom med orden: "Ni var så god att förlåta mig min oförrätt och lägga ett ord för mig hos fursten, så att jag fått posten vid Västra Floden." Jiu-Fan svarade: "Att jag lagt ett ord för er är en tjänstesak. Att jag varit er fiende är en privatsak. Jag skall aldrig för en privatsaks skull skada min ämbetsplikt." Ur Kinas dynastiska annaler. Det här omtalade utspelades på 600-talet f.v.t.

12.28 Förberedelser i nutiden för de nya raserna och den goda staten

¹Den grupp, som sedan en tid tillbaka förbereder den goda statens framträdande, består av ett antal medlemmar av planethierarkin, ledda av ett tredjejag tillhörande första departementet. Dessa tredjejag och andrajag har till sitt förfogande en grupp bestående av ett större antal lärjungar tillhörande människoriket. Den sistnämnda gruppen kallades tidigare "den nya gruppen av världstjänare", en beteckning som emellertid planethierarkin och gruppen själv övergivit, sedan den börjat missbrukas av diverse mystiker och andra fantasimänniskor. Gruppens nya namn är inte för exoterisk kännedom. Ett täcknamn, som duger tills vidare, är "pionjäreernas grupp" eller kort och gott "pionjäreerna".

²Pionjäreernas arbete är indelat i tolv områden, varav fem avser nutiden och den nära framtiden och sju den fjärrare framtiden. Varje pionjär gör insatser på fler än ett område.

³De närmare arbetsområdenas uppgifter avser bland annat verklighets- och livskunskapens spridande för ändamålet att samla in dem som är ödesbestämda att bli medlemmar av sjätte rotrasen men ännu inte vaknat till denna insikt och de redan insamlades elementära utbildning och disciplinering för ändamålet att göra även dem till kunskapens spridare.

⁴Publiceringen av kunskapen om de fem mänskliga utvecklingsstadierna är en förberedelse för sjätte rotrasens och den goda statens framträdande.

⁵Esoteriska grupper kan förbereda aspiranter för livet i den goda staten under förutsättning att dessa inte bara studerar esoteriken teoretiskt utan även arbetar, tillämpar skolregler och praktiserar medvetenhetsaktivering enligt pytagoreiska aktiveringsmetoder. Alla fyra villkoren måste vara uppfyllda. De flesta nu existerande grupper är otillräckliga i ett eller flera avseenden.

12.29 Den erforderliga pionjärandan

¹Pionjäreerna skall icke bara delta i utan även gå i spetsen för den tankens revolution som hylozoiken skall göra (*Människans väg* 1.64.12); de får inte vara sådana som bara passivt följer efter, troende liksom alla andra på civilisations- och kulturstadierna.

²Den förföljelse av alla från ideal synpunkt önskvärda nydanare, vägröjare och pionjärer, som i våra nuvarande folk och raser snarare är regel än undantag, ersätts i femte rotrasens sjätte underras, i sjätte rotrasen och i den goda staten med uppskattning, välkomnande och respekt, dels därför att den högre medvetenheten – det högre mentala i kontakt med det kausala – hos dessa rasers individer inser sannings-, verklighets- och livsvärdet hos nydanarnas tankar och förslag, dels därför att dessa nya rasers individer har en allmän kunskap om och förståelse för medvetenhetsutvecklingen och därmed den ständiga förnyelsens princip.

³Hur kan det vara annat, när dessa nya raser till själva sitt väsen står för det nya, pionjärandan? När deras ledare själva från början varit pionjärer?

⁴"Om du kan förnya dig för en dag, gör det då varje dag! Ja, låt daglig förnyelse råda!"

⁵Arbete på linje tre utför också den som genom sitt intensiva studium av publicerade delen av esoteriken i allmänhet och hylozoiken i synnerhet kommer i kontakt med någon exoteriskt okänd kausalidé, verklighetsidé, och gör denna känd för en större krets av studerande.

⁶Liksom soldaten tack vare disciplin, utbildning och erfarenhet övervinner rädsla för faran,

måste aspiranten på motsvarande sätt låta sig disciplineras, utbildas och förvärva erfarenhet, för att övervinna all rädsla. I dylik erfarenhet ingår att låta sig utsättas för de omedvetnas missaktning, förtal och förföljelse och därigenom göra sig likgiltig för dessa sovandes värdesättning. Aspiranten får under inga omständigheter avhålla sig från rätt beslut, rätt tal och rätt handling på grund av feighet och rädsla, rädslan för ”vad andra skall tycka” inräknad.

⁷Mänskliga individen utnyttjar eller utnyttjas. Han får erfara följderna av att ha tvingat andra till lydnad och hänsynslöst utnyttjat dem. Människan är i alla länder offer för mäktiga personligheter eller låter sig ledas av nedärvt vanetänkande. Den goda statens medborgare rekryteras just från den lilla minoritet i alla länder som inte låtit sig bli offer för mäktiga personligheter eller låtit sig ledas av nedärvt vanetänkande. De är bortom, utöver detta; står på ett högre stadium än på dem, där människan låter sig så påverkas.

⁸”En stat kan inte bestå av idel slavar.” Slav är också den som motståndslöst fogar sig i överhetens tyranni liksom mer än nittionio procent av dagens människor även i nominellt demokratiska stater, där den individuella friheten steg för steg går förlorad. Den goda staten måste bestå av idel frihetsälskande människor. Och frihetsälskande är den som hårdnackat, ja in i döden, om så erfordras, vägrar ge upp sin frihet, sedan han väl förstått vari den består.

12.30 Alice A. Baileys misstag att avråda från intresse för de framtida raserna

¹Alice A. Bailey avrådde lärjungar från att intressera sig för de framtida raserna: ”Ett djupt intresse för de avslutande rotraserna och spekulation rörande det liv som skrider framåt på andra planeter kan vara av intresse, men det är förhållandevis fåfängt och gagnlöst, det uppammar inbillningskraften på ett otillbörligt sätt, framkallar därvid kärlek till okontrollerade detaljer och medför att tid ödas på vilda gissningar och ett oupplyst intellekts chimärer. Den del av planen, som avser dennas omedelbara tillämpning, är av intresse och gagn. Lydnaden vad avser det närmaste ändamålet och åliggandet utmärker den skolade lärjungen. De som vet långt mer om planen än vi kan göra, vägrar att låta tanken vila på de obevisbara om än möjliga hypoteserna för den framtida rasutvecklingen. De koncentrerar sin uppmärksamhet på det som måste ombesörjas i den omedelbart förestående tiden.” (*Esoteric Psychology, Volume Two*, sidan 73, först publicerad år 1942.)

²Mot detta A.A.B.:s hävdande invänds följande: 1) De avslutande och ”framtida” raserna är inte så avlägsna att de är utom räckhåll för annat än vilda gissningar och ett oupplyst intellekts chimärer, som A.A.B. försökte göra gällande genom att ställa dem i samma kategori som livet på andra planeter. Alldeles tvärtom: femte rotrasens sjätte underras, vilken ju är moderras för sjätte rotrasen, är redan under bildande och var det även när hon skrev. Med andra ord har förberedelserna för sjätte rotrasens grundande redan påbörjats. 2) I planethierarkin träffar man förberedelser för viktiga skeenden alltid åtminstone sju hundra år (ett dekanat) före den planerade verksamheten. 3) De som är aspiranter på lärjungaskapet under planethierarkin, måste även sträva efter att kvalificera sig för medlemskap i sjätte rotrasen. 4) A.A.B. säger själv att sjätte rotrasen tar sin början om ungefär nio hundra år. (*A Treatise on Cosmic Fire*, sidan 467.) Aspiranter och lärjungar, som föresätter sig att delta, när sjätte rotrasen grundas, måste således vara inställda på att de på sin höjd har några få inkarnationer kvar i de äldre raserna och att de följaktligen i egen förberedelse för livet i sjätte rotrasen inte har någon tid att förlora. 5) Eftersom planethierarkins arbete för de ”avslutande” rotraserna redan påbörjats, måste även planethierarkins lärjungar göra sin insats däri. I synnerhet gäller detta lärjungar tillhörande första departementet, vilka redan har sina tilldelade uppgifter att fylla inom arbetet för de nya rasbildningarna. 6) Är lärjungar ödesbestämda att tillhöra de ”avslutande rotraserna”, är även deras intresse för detta ämne och för hithörande arbete ödesbestämt och därför riktigt för dem. 7) Mer än sjuttiofem år har förflutit, sedan A.A.B. skrev detta. Under denna tid har det vuxit upp tre generationer, innebärande tre successiva steg djupare in i Vattumannens tidsålder och närmare planernas förverkligande. Under denna tid har det även

blivit än tydligare att den nuvarande mänskligheten, dess samhällsordning, världs- och livs-åskådning etc., inte är en grund att bygga på för framtiden. Det är blott naturligt att gamla invigda, som fötts in i dessa senaste generationer, riktar sina arbetsinsatser snarare mot framtiden än mot nuet. 8) Hur kan man arbeta rätt i nuet, om man inte har en klar och riktig uppfattning om det framtida målet? 9) "Utan vision går folket under", framhåller A.A.B. själv. Denna vision måste handla om framtiden, ty vad skall den annars handla om? 10) Sammanfattning: Det är tydligt att A.A.B. inte visste att från planethierarkins synpunkt betraktad hela den rörelse ,som tjänat till att förmedla esoteriska fakta och ideer alltifrån år 1875, har till främsta uppgift i att fungera såsom ett nät att draga samman de människor som äger särskilda förutsättningar att bistå Manu i att grunda hans nya ras, sjätte rotrasen. (LG 9.15.3)

12.31 Gör ej propaganda för den goda staten inför de omogna!

¹Den goda statens idé kan inte förstås, ryckt ur sitt sammanhang, vilket är den esoteriska världsåskådningen, hylozoiken, och därmed överensstämmande esoterisk livsåskådning, vilken är förståelse av livslagarna. Det är således meningslöst att försöka sprida den goda statens idé till dem som ännu ej är mogna för esoteriskt studium och arbete.

²Den goda staten är icke för vår tid, icke för vår tids genomsnittsmänniskor på emotionalstadiet. Emotionalmänniskor emotionaliserar. De kan inte taga emot kausalideer, verklighetsideer. Det lilla de förmår uppfatta av dessa förvränger de till oförnuftig ideologi. Lär av samtliga politiska ideologiers misslyckande, lär av samtliga religioners misslyckande, lär av samtliga teosofiska sekters misslyckande!

12.32 Tolv regler för dem som vill förbereda sig för den goda staten

¹1) Den goda staten är de vetandes stat. Den vetande måste fylla en funktion. Vill du bli medborgare i den goda staten, så finn din av din kunskap bestämda funktion och fyll den!

²2) Låt ej en enda dag förgå utan arbete med dig själv, arbete för gruppen, arbete för skolan!

³3) Nöj dig inte med att göra vad du kan! Arbeta på att öka din förmåga, öka din kraft, öka din kunskap och öka din förståelse! Överträffa dig själv!

⁴4) Visa ledarna obetingad tillit! Lätta deras börda!

⁵5) Berika dig med allt du kan taga med dig från detta liv till nästa: kunskaper, färdigheter, förståelse!

⁶6) Lagg inte kraft och tid på att förvärva sådant du inte kan taga med dig från detta liv till nästa: jordisk makt, ära, rikedom!

⁷7) Stärk och fördjupa din kunskap och förståelse av livslagar och skolregler! Kompromissa inte om livslagar! Tag intet intryck av dem som är okunniga om livets lagar!

⁸8) Övervinn kvardröjande sömngångarbeteende! Det är din rätt och din plikt att vara självmedveten. Bruka din rätt, gör din plikt!

⁹9) Studera planen, odla planmedvetenheten! Gör planen till en del av dig själv!

¹⁰10) Sök minst av allt utmana dem som står fjärran från den goda staten! Låt dem sova som föredrar att sova!

¹¹11) Sök dina likar! Hjälp de yngre av dem, liksom de äldre av dem har hjälpt dig!

¹²12) Vill du leva i den goda staten, lev den goda statens liv nu!

LA 2018-03-27.